Πωλεῖται διὰ τοῦ Πρακτορείου Λεπτὰ 10

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστώμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχὸν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐσωτερικοῦ:		Ἐξωτερικοῦ:	
Ἐτησία	δρ. 8,—	Ἐτησία	φρ. χρ. 10,—
Ἑξάμηνος	» 4,50	Ἑξάμηνος	» » 5,50
Τρίμηνος	» 2,50	Τρίμηνος	» » 3,—

Αἱ συνδρομαὶ ἀρχονται τὴν 1ην ἑκάστου μηνός

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩι 1879

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ

Ἐσωτερικοῦ λεπ. 20. Ἐξωτερικοῦ φρ. χρ. 0,20

Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδου τιμῶνται ἕκαστον λεπ. 25 (φρ. 0,25).

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
Ὁδὸς Εὐριπίδου ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βαρβάκειον

Περίοδος Β'.—Τόμος 17ος — *Ἐν Ἀθήναις, 30 Ἰανουαρίου 1910* — *Ἔτος 32ον.—Ἀριθ. 9*

ΤΙΑΡΚΟΣ ΚΑΙ ΖΙΝΕΤΤΑ

[ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ JULES CHANCEL]

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'. *(Συνέχεια)*

Περίληψις τῶν προηγουμένων : *— Ὁ λοχαγὸς Λουδοβίκος Κορμᾶς, κομιστὴς ἀποστολῆς τοῦ Μεγάλου Ναπολέοντος πρὸς τὸν στρατηγὸν πρίγκιπα Μυράτ, πρόκειται νὰ διαχίσῃ τὸ ἐχθρικὸν στρατόπεδον αἰχμαλωτισμένος εἰς ἐπαίτην Ἀτσίγγανον. Μίαν νύκτα ἐκκινεῖ ἀπὸ τὸ Αὐστριακὸν Μπραουνάου, ἀκολουθούμενος καὶ ὑπὸ τοῦ μικροῦ βοηθοῦ Τιάρκου, ὁ ὁποῖος τῷ εἶχε προμηθεύσει τὴν ἀτσιγγάνικην φορεσιάν, δανεισθεὶς αὐτὴν ἀπὸ τὸν βασιλέα τῶν Ἀτσιγγάνων καὶ πρῶην κύριόν του Βοδόγ. Καθ' ὁδὸν ὁ Τιάρκος λέγει πρὸς τὸν Κορμᾶν :*

—Ἔτσι εἴπαμε, λοχαγέ μου ; Περπατῆτε περήφανα ὅπως στὴν παράτα, καὶ κτυπᾶτε κεφάλι τὸ τακοῦνί σας. Δὲν περπατᾶνε ἔτσι οἱ ἀτσίγγανοι καὶ οἱ ζητιάνοι !

Ὁ Κορμᾶς ἀνεγνώρισε τὴν ὀρθότητα αὐτῆς τῆς παρατηρήσεως καὶ προσεπάθησε νὰ καταστήσῃ τὸ βάδισμά του ταπεινότερον.

Ὅλην τὴν νύκτα ἐπεριπάτησαν οὕτω χωρὶς νὰ συναντήσουν ψυχήν. Μίαν στιγμήν, ἡ σελήνη ἀνεφάνη ἐν τῷ μέσῳ δύο νεφῶν. Ὑπὸ τὸ ἀμυδρὸν αὐτὸ φῶς, ὁ Τιάρκος διέκρινε μίαν σκιάν, *) ἡ ὁποία τοὺς ἠκολούθει. Ἐστράφη, καὶ τῷ ἐφάνη ὅτι εἰς τὴν σκιὰν αὐτὴν ἀνεγνώριζε τὸν Μονομμάτην. Ἀλλ' ἡ σελήνη ἐκαλύφθη καὶ πάλιν, ὁ δὲ μικρὸς δὲν εἶδε πλέον τίποτε κ' ἐπείσθη ὅτι εἶχεν ἀπατηθῆ.

«Ἀνόητος ποῦ εἶμαι ! ἐσυλλογίζετο τρέχων ὁλονὲν διὰ νὰ προφθάνῃ τὸν ἀξιωματικόν... φαντάζομαι τώρα πῶς βλέπω παντοῦ αὐτὸν τὸν ζητιάνον. Μὰ τί μοῦ ἔκαμε, διὰ νὰ τὸν συλλογίζωμαι διαρκῶς ;... Ἴσως ἔκαμα ἄσχημα ποῦ τοῦ ἐφανέρωσα τὴ μυστικὴ ἀποστολὴ τοῦ λοχαγοῦ μου . . . Μὰ ὄχι, ὄχι ! εἶμαι βέβαιος... ὁ Μονομμάτης εἶνε καλὸς ἄνθρωπος !»

Κατὰ τὸ πρωί, ὁ Τιάρκος ἦτο πλέον κουρασμένος. Ὁ Κορμᾶς τὸ παρετήρησεν, ἀλλ' ὁ μικρὸς δὲν ἐννοοῦσε νὰ τὸ παραδεχθῇ.

—Μπορῶ νὰ περπατήσω ἀκόμη, εἶπε.

Ἐν τούτοις τῷ διέφυγεν αὐτὸς ὁ συλλογισμός :

— Τί κρῖμα νὰ μὴν ἔχω ἐδῶ, ἀντὶ τῆς Λέας, τὸ γαϊδουρί μου, τὸν Καρλῆ. Μ' αὐτὸ σίγουρα δὲν θὰ σᾶς ἔκαμνα νάργοπορήσετε !

Ἀκριβῶς τὴν στιγμὴν ἐκείνην, ὅπως εἰς τὰ παραμύθια, ὅπου μ' ἕν κτύπημα τῆς μαγικῆς ράβδου ἡ καλὴ Μοῖρα πραγματοποιεῖ τὴν μόλις ἐκφρασθεῖσαν ἐπιθυμίαν, οἱ ταξειδιῶταί μας ἤκουσαν ὀπίσω των ποδοβολητὸν καὶ κακόηχον ὀγκάνισμα . . . .

Ἐστράφησαν, καὶ ὁ Τιάρκος ἐξέβαλε κραυγὴν ἐκπλήξεως: Το ζῷον, τὸ ὁποῖον ἤρχετο πρὸς αὐτοὺς ὁλομόναχον, ἦτο ὁ Καρλῆς ! Μάλιστα, ὁ Καρλῆς, τὸ ἀγαπημένον γαϊδουρι τοῦ Τιάρκου, τὸ ὁποῖον ὁ μικρὸς ἐφαντάζετο ἤδη εἰς τὸ Παρίσι, μὲ τὸ ἀμαξόσπιστον τοῦ βασιλέως Βοδόγ !..

Εὐθὺς μόλις ἐβεβαιώθη ὅτι ἦτο πράγματι ὁ Καρλῆς του, περιχαρὴς ὁ Τιάρκος καὶ χωρὶς νὰ ζητήσῃ τὴν ἐξήγησιν τοῦ θαύματος, ἐπήδησεν εἰς τὴν ράχην τοῦ τετραπόδου, καὶ ἐξηκολούθησαν ὁ-

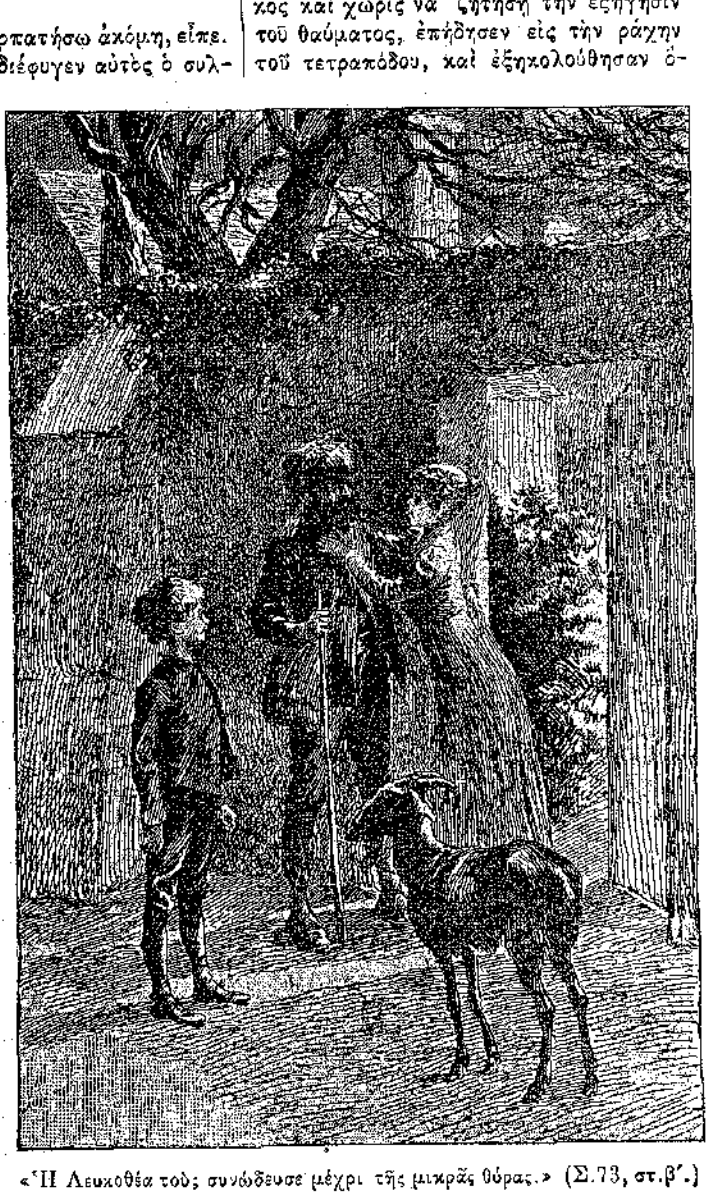

«Ἡ Λευκοθέα τοὺς συνώδευσε μέχρι τῆς μικρᾶς θύρας.» (Σ.73, στ.β'.)

*) Ἴδε εἰκόνα προηγ. φύλλου, σελ. 72.

λοι τὸν δρόμον των. Ὁ λοχαγὸς Κορμᾶς ἐφαίνετο κάπως ἀνήσυχος διὰ τὴν ἀπρόσπτον συνάντησιν.

Ἀλλ' ὁ Τιάρκος προσεπάθησε νὰ τὸν καθησυχάσῃ :

— Τὸ πρᾶγμα, λοχαγέ μου, εἶνε φυσικώτατον, τῷ εἶπε. Τὸ φυλακτό μου ἔκαμε τὸ θαῦμά του. Τί γράφει ἐπάνω ; *Φέρω εὐτυχίαν* !

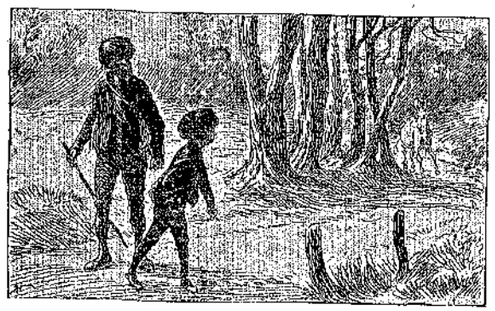

«Ὁ Τιάρκος ἐξέβαλε κραυγὴν ἐκπλήξεως...»
(Σελὶς 77, στ. β'.)

Κατὰ τὸ μεσημέρι ὁ λοχαγός, ὁ ὁποῖος δὲν εἶχε γάϊδαρον νὰ καββαλικεύσῃ, ἠσθάνθη τὴν κούρασιν καὶ εἶπε νὰ σταματήσουν κάπου διὰ νὰ φάγουν. Ὁ Τιάρκος ἐξέλεξεν ἐν ὡραῖον μέρος σκιερόν, πλησίον ρυακίου, ὅπου μὲ μεγάλην των εὐχαρίστησιν ἐξηπλώθησαν ἐπὶ τῆς χλόης. Ἦσαν καὶ οἱ δύο «πεθαμένοι ἀπὸ τὴν νεῖναν», καὶ μετενόουν πολὺ ποῦ δὲν ἐπῆραν μαζί των μερικὰ φαγώσιμα, τὰ ὁποῖα θὰ τοῖς ἐπέτρεπον νὰ παραμείνουν μὲ περισσοτέραν ὑπομονὴν τὴν ἄφιξίν των εἰς τὸ Λίντς.

Εὐτυχῶς ποῦ εἶχαν τὴν Λέαν. Ἀλλὰ πρὶν ἀλμέξῃ τὴν γίδαν ὁ Τιάρκος, συνειθισμένος νὰ περιποιῆται τὰ ζῶα, ἠθέλησε νὰ ξεσελλώσῃ τὸν Καρλῆν,— διότι ἐλησμονήσαμεν νὰ εἴπωμεν ὅτι ὁ γάϊδαρος εἶχεν ἔλθῃ σελλωμένος καὶ φορτωμένος μὲ δύο ὡραῖα δισάκκια.

— Τί βαρειὰ ποῦ εἶνε αὐτὰ τὰ σακκούλια! ἀνέκραξεν ὁ μικρός. Τί νὰ ἔχουν μέσα ;

Ἔλυσε τὰ δέματα, καὶ φαντασθῆτε πλέον τὴν ἔκπληξίν του, ὅταν ἔβγαλεν ἀπὸ μέσα τὸ ἓν κατόπι τοῦ ἄλλου : ψωμί, λουκάνικα τῆς Φραγκφούρτης, χοιρομέρι, τυρί, δύο μποτίλλιες κρασί, δηλαδὴ ὅ,τι ἐχρειάζετο δι' ἓν λαμπρὸν γεῦμα ἐπὶ τῆς χλόης.

— Τί λέτε γι' αὐτά, λοχαγέ μου ; ἀνέκραξε θριαμβευτικῶς ὁ μικρὸς βοημός, δεικνύων τὰ τρόφιμα. Ἡ εὐτυχία ἐξακολουθεῖ, ἔ ;... Ἐμπρὸς λοιπόν, στὸ τραπέζι !

Ἀλλ' ὁ ἀξιωματικὸς ἠρνήθη τὴν πρόσκλησιν. Αἱ ὑποψίαι του ηὔξησαν. Ἐφοβεῖτο μήπως κανεὶς κατάσκοπος εἶχεν ἀνακαλύψῃ τὸ μυστικόν του καὶ τῷ ἔστελλε τὸν γάϊδαρον ἐκεῖνον φορτωμένον φαγητά, διὰ νὰ τὸν δηλητηριάσῃ.

—Μ' ἀλήθεια, ἠρώτησεν ὁ Τιάρκος ἀπορῶν, δὲν θὰ δοκιμάσετε αὐτὰ τὰ ὡραῖα πράγματα ;

— Ὄχι, ἀπεκρίθη ὁ λοχαγός· καὶ μάλιστα σὲ συμβουλεύω νὰ μὴ τὰ ἐγγίξῃς οὔτε σύ.

— Πῶς; ἔκαμεν ὁ Τιάρκος, ρίπτων ἐπὶ τοῦ ὀρεκτικοῦ χοιρομηρίου βλέμμα πεινα λέον καὶ ἄπελπι· μὲ συμβουλεύετε... δὲν μοῦ τὸ ἀπαγορεύετε ὅμως !

—Ὄχι, εἶσαι ἐλεύθερος.

— Πολὺ καλά, ἀνέκραξεν ὁ μικρὸς βοημὸς περιχαρής. Καὶ χωρὶς νὰ ζητήσῃ ἄλλας ἐξηγήσεις, κατεβρόχθισε τρία λουκάνικα καὶ ἕνα μεγάλον κομμάτι ψωμί.

Παρὰ τὸ καθησυχαστικὸν αὐτὸ παράδειγμα, ὁ Λουδοβίκος Κορμᾶς, δοῦλος τῆς εὐθύνης του, ἠρκέσθη εἰς ὀλίγον γάλα τῆς Λέας καὶ ἐξηπλώθη ἐπὶ τῆς

«Ἡ εὐτυχία ἐξακολουθεῖ !...» (Σελ. 78, στ. α'.)

χλόης. Ὁ Τιάρκος, χορτασμένος, εὔθυμος καὶ μὴ αἰσθανόμενος πλέον τὸν παραμικρὸν κόπον, ἐπρότεινεν εἰς τὸν ἀξιωματικὸν νὰ τῷ δείξῃ μερικὰ ἀπὸ τὰ χαρίσματα τοῦ Καρλῆ.

Ὁ ἀξιωματικὸς ἔδωσε τὴν ἄδειαν, καὶ ὁ μικρὸς βοημός, ὅπως ἄλλοτε εἰς τὰς πλατείας τῶν χωρίων ποῦ ἐπερνοῦσε μὲ τὸν Βοδόγ, ἤρχισε νὰ κάμῃ παράστασιν.

— Ὁρίστε, κυρίαι καὶ κύριοι, ἔλεγε μὲ πομπῶδες ὕφος θαυματοποιοῦ, ἐδῶ βλέπετε τὸν Καρλῆν, τὸν σοφὸν ὄνον, χυδαϊστὶ γαίδαρον, ὁ ὁποῖος ἔλαβε τὴν τιμὴν νὰ θαυμασθῇ ἀπὸ τὰ σημαντικώτερα πρόσωπα τοῦ αἰῶνός μας.—Πλησίασε, Καρλῆ !.. Τώρα θὰ σὲ πυροβολήσω μὲ ρεβόλβερ, καὶ θὰ σκοτωθῇς Μπούμ !

Ἀμέσως μὲ τὸν πυροβολισμόν, τὸ ζῶον ἐγονάτισε κι' ἔπεσε βαρὺ μὲ τὸ πλευρόν, ἀκίνητον ἐντελῶς. Ἀλλὰ ἐνὸς κροταλισμοῦ τῆς γλώσσης, ὁ μικρός του κύριος τὸν ἔκαμε νὰ σηκωθῇ ἀμέσως ἐπὶ τῶν δύο ὀπισθίων του ποδῶν.

Ἔπειτα, ὁ Καρλῆς ἐχόρευσεν, ἐμάτρησεν ὡς τὰ εἴκοσι, καὶ τέλος, ἐλλείψει καλλιτέρου, ἔπιασε μὲ τὰ δόντια του ἓν ἀπὸ τὰ δισάκκια τοῦ σάγματός του καὶ περιῆλθε τάχα τὰς τάξεις τῶν θεατῶν, διὰ νὰ συλλέξῃ πεντάρες πρὸς ὄφελος τοῦ μικροῦ του κυρίου.

Ὁ λοχαγός, πλήρης θαυμασμοῦ, ἐσκέφθη νὰ χρησιμοποιήσῃ τὰ χαρίσματα τοῦ Καρλῆ, καὶ ἀπεφασίσθη, διὰ νὰ ἀποτραποῦν αἱ ὑπόνοιαι τῶν Αὐστριακῶν, οἱ ὁποῖοι κατεῖχον τὸ Λίντς, νὰ δώσῃ ὁ Τιάρκος, πρὶν εἰσέλθουν εἰς τὴν πόλιν, μίαν παράστασιν, ὅπως ἔκαμνεν ἄλλοτε.

— Ὡραία ἰδέα, ἀνέκραξεν ὁ μικρός· ἀλλὰ καὶ σεῖς, λαχαγέ μου, πρέπει νὰ κάμετε κάτι τί, διὰ νὰ φαίνεσθε σὰν ἀληθινὸς ρομαντιτσέλος.

— Σὰν τί ; ἠρώτησεν ὁ λοχαγὸς ξύνων τὸ αὐτί του· ἐγὼ δὲν ξέρω τίποτε.

— Νὰ σᾶς δείξω, ἀπήντησε σοβαρῶς ὁ Τιάρκος.

Καὶ ἤρχισε νὰ διδάσκῃ εἰς τὸν Λουδοβίκον Κορμᾶν τὰ καθήκοντα τοῦ πλανοδίου «θιασάρχου».

Κατ' ἀρχὰς θὰ ἤνοιγεν ἕνα μεγάλον τετράγωνον καὶ θὰ ἐφώναζε δυνατά :— Τόπον, κύριοι, τόπον !— διὰ νὰ πομακρύνῃ τοὺς περιέργους· ἔπειτα θὰ ἐστέκετο εἰς τὸ μέσον τοῦ κενοῦ χώρου, κρατῶν ἕνα μπαστοῦνι, καὶ θὰ παρηκολούθει μὲ προσεκτικὸν καὶ αὐστηρὸν βλέμμα τὰ γυμνάσματα τοῦ ζῴου· εἰς τὸ τέλος τῆς παραστάσεως θὰ ἔλεγε δυνατά : — Καὶ τώρα, κυρίαι καὶ κύριοι, λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ σᾶς εὐχαριστήσω καὶ νὰ σᾶς παρακαλέσω νὰ μᾶς συστήσετε εἰς τοὺς φίλους σας.

— Ἔτσι ! εἶπεν ὡς ἐν ἐπιλόγῳ ὁ Τιάρκος· δὲν εἶνε καὶ πανένα δύσκολο πρᾶγμα !

Εἰς τὰς Αὐστριακὰς προφυλακάς.

Ἐνῷ ὁ λοχαγὸς ἐμάνθανεν οὕτω τὴν «τέχνην», καὶ ὁ μικρὸς ἐφλυάρει, ὑπερήφανος διὰ τὸν ρόλον τοῦ διδασκάλου,

ἐξηκολούθουν ἥσυχα τὸν δρόμον των.

Ὁ λοχαγὸς ὑπελόγιζεν, ὅτι θὰ εἶχον ἤδη φθάσῃ εἰς τὰ μέρη τὰ κατεχόμενα ὑπὸ τοῦ αὐστριακοῦ στρατοῦ. Ἀλλ' ἀντὶ νὰ ἀποφύγῃ τὰς προφυλακὰς καὶ νὰ προσπαθήσῃ νὰ παρακάμψῃ τὴν πόλιν καὶ νὰ διαπεράσῃ τὸν Δούναβιν διὰ λέμβου, — τὸ ὁποῖον θὰ ἦτο δύκολον καὶ κινδυνῶδες, —ἀπεφάσισε νὰ προχωρήσῃ κατ' εὐθεῖαν ἐμπρός, ἕτοιμος νὰ προσποιηθῇ τὸν πλανόδιον βοημὸν θιασάρχην, ἐὰν τυχὸν τὸν συνελάμβανον.

Ὅ,τι προεῖδε, συνέβη τῳόντι μετ' ὀλίγον.

Ἐξερχόμενοι ἀπὸ ἓν μικρὸν δάσος, ἔπεσαν ἐπάνω εἰς ἕνα σκοπὸν αὐστριακόν.

— *Βὲρ ντά ;* (*) ἠρώτησεν ὁ στρατιώτης, προτείνων τὴν ξιφολόγχην.

Ὁ Τιάρκος ἀπεκρίθη βοημικά, ἀλλ' αἱ ἐξηγήσεις του δὲν ἐφάνησαν ἐπαρκεῖς εἰς τὸν Αὐστριακόν, ὁ ὁποῖος, καλέσας τοὺς συντρόφους του, ἐπρότεινε νὰ ὁδηγήσουν τὸν θίασον ἐνώπιον τοῦ ἀξιωματικοῦ των.

(Ἕπεται συνέχεια) ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

(*) Wer da? γερμανιστί, τίς εἶ ;

ΤΑ ΔΥΟ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΑ

Μέσα σὲ χρυσοστόλιστο
κρυστάλλινο ἀνθογιάλι
ἕνα λευκὸ τριαντάφυλλο
καμαρωτὸ προβάλλει,
καὶ βλέποντας τῆς χάρες του
σ' ἕναν καθρέφτη πλάϊ
μὲ τ' ἄρωμά του φαίνεται
σὰν νὰ χαμογελᾷ.

Μέσα σὲ γλάστρα ταπεινή,
ποῦνε κι' αὐτὴ παρέκει,
τριανταφυλλιὰ στὴ ρίζα της
ὁλόρθη πάντα στέκει
καὶ δείχνει 'ς ἓν' ἀγκαθωτὸ
καὶ φυλλωτὸ κλαδί της
ἓν' ἀνθηρὸ τριαντάφυλλο,
ἕνα λευκὸ παιδί της.

Καὶ τὸ λευκὸ τριαντάφυλλο
ποῦ μένει στ' ἀνθογιάλι
μὲ περηφάνεια στρέφεται
καὶ μὲ χαρὰ μεγάλη,
καὶ λέει μ' εὐωδιαστὴ φωνή,
φωνὴ περιγελάστρα,
στὸ τριαντάφυλλο ποῦ ἀνθεῖ
στὴ χωματένια γλάστρα :

«Κύτταξε τ' ἀνθογιάλί μου
τί ζηλεμένο ποῦ εἶνε,
κύτταξε καὶ τὴ γλάστρα σου
καὶ λόγιασε καὶ κρίνε,
πόσο καλότυχο εἶμ' ἐγὼ
ποῦ ζῶ μέσα στὰ πλούτη
καὶ πόσο ταπεινὸ εἶσαι σὺ
ποῦ ζῇς στὴ φτώχια τούτη».

Καὶ τὸ λευκὸ τριαντάφυλλο
ποῦ μέσ' στὴ γλάστρα μένει,
ἀπολογήθη μὲ φωνὴ
κ' ἐκεῖνο εὐωδιασμένη :
«Ἂν εἶσαι σὺ καλότυχο
μέσ' στὸ χρυσὸ ἀνθογιάλι,
ἐγ' ὅμως ζῶ στῆς μάννας μου
τὴ φυλλωμένη ἀγκάλη».

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΟΛΕΜΗΣ

ΑΘΗΝΑΪΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΟΙ ΚΟΜΗΤΑΙ

Ἀγαπητοί μου,

ΟΥΡΑΝΟΣ ἐγέμισεν ἀπὸ κομήτας! Αὐτὸ δὲν εἶνε καμμία ὑπερβολή, ἀφοῦ ἕως τώρα ἐνεφανίσθησαν τρεῖς, ἐπέρχονται ἄλλοι τρεῖς, καὶ ἔχει ὁ Θεός !.. Ἐγὼ δὲν εἶδ' ἀκόμη κανένα, ἀλλ' ὁ κ. Αἰγινήτης, ὁ σοφὸς διευθυντὴς τοῦ Ἀστεροσκοπείου μας, τοὺς εἶδεν ὅλους καὶ ἀνεκοίνωσεν εἰς δημοσιογράφον ὅτι οἱ τρεῖς ποῦ φαίνονται ὁλονὲν εἶνε οἱ ἑξῆς : Α', ἕνας ἀπρόοπτος κομήτης, ἀνακαλυφθεὶς ὑπὸ τοῦ ἀστεροσκοπείου τῆς πόλεως Γιοχάνεσβουργ τοῦ Τρανσβααλ, ὁρατὸς κάθε βράδυ εἰς τὸ δυτικὸν μέρος τοῦ οὐρανοῦ, πλησίον τῆς Ἀφροδίτης, τὸν ὁποῖον πολλοὶ Ἀθηναῖοι εἶδαν μετὰ τὸ δειλινὸν διὰ γυμνοῦ ὀφθαλμοῦ, ἄλλοι δὲ εἰς μάτην τὸν ἀνεζήτησαν, κρυμμένον ἐπιμόνως ὑπὸ νέφη... Ὁ κομήτης αὐτὸς ἔχει μικρὸν τὸν πυρῆνα, ἀλλ' ἡ οὐρά του, κυρτὴ ἐν εἴδει ρομφαίας, κατέχει σχεδὸν τὸ ἓν τρίτον τοῦ μεταξὺ ὁρίζοντος καὶ ζενὶθ τόξου. Β', ὁ λεγόμενος κομήτης τοῦ Δανιήλ, ὁ ὁποῖος φαίνεται ἀμυδρὸς ἀπόμη εἰς τὸ ἀνατολικὸν μέρος τοῦ οὐρανοῦ. Καὶ γ' ὁ περίφημος κομήτης τοῦ Χάλλεϋ, ὁ ὁποῖος μόλις διακρίνεται τώρα ὑψηλά, πλησίον τοῦ μεσημβρινοῦ,—εἰς τὸ μέρος δηλαδὴ ὅπου τὸ μεσημέρι εὑρίσκεται ὁ ἥλιος.

Ὁ κομήτης αὐτὸς ἔχει...μέλλον. Ἡμέρα τῇ ἡμέρᾳ θὰ πλησιάζῃ καὶ θὰ μεγαλόνῃ. Τὸν Ἀπρίλιον θὰ φθάσῃ εἰς τὴν Ἀφροδίτην. Τὸν Μάϊον θὰ φθάσῃ εἰς τὴν Γῆν. Θὰ φαίνεται τότε τόσον μεγάλος, ὥστε ἡ ὄψις του θὰ προξενῇ τρόμον, ὅπως καὶ τὰς ἄλλας φορὰς ποῦ ἐνεφανίσθη. Αὐτὸ εἶνε τὸ μόνον βέβαιον. Διότι λέγουν καὶ ἄλλα πολλά, τὰ ὁποῖα ὅμως δὲν εἶνε βέβαια διόλου. Ὅτι ἡ οὐρά του θὰ συγκρουσθῇ μὲ τὴν Γῆν. Ὅτι πολὺ πιθανὸν ἡ σύγκρουσις αὐτὴ νὰ τὴν καταστρέψῃ. Ὅτι προτήτερα, ἀπὸ τὴν ἰδίαν οὐράν, θὰ καταστραφῇ ἡ Σελήνη, ἴσως δὲ καὶ ἡ Ἀφροδίτη. Ὅτι ἂν δὲν κομματασθῇ ἡ Γῆ ἀπὸ τὴν σύγκρουσιν, ἡ ἀτμόσφαιρά της ὅμως καὶ τὰ νερά της θὰ δηλητηριασθοῦν ἀπὸ τὰ φαρμακερὰ ἀέρια τῆς οὐρᾶς τοῦ κομήτου, καὶ πᾶσα ζωὴ ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ πλανήτου μας θὰ ἐκλείψῃ. Ὅτι καὶ αὐτὸ ἂν δὲν γίνῃ, ἡ προσέγγισις τοῦ κομήτου θὰ προκαλέσῃ τυφῶνας, καταιγίδας καὶ πλυμμύρας καταστρεπτικάς. Καὶ ἄλλα πολλὰ καὶ διάφορα, φοβερὰ καὶ τρομερά.

Σημειώσατε, ὅτι αὐτὰ δὲν τὰ λέγουν κοινοὶ ἄνθρωποι, προφῆται μετὰ Χριστόν, ἀγύρται, ἀλλ' ἐπιστήμονες, ἀστρονόμοι. Εὐτυχῶς ὅμως ὑπάρχουν καὶ ἄλλοι, ἐπίσης σοφοὶ ἂν ὄχι καὶ σοφώτεροι, οἱ ὁποῖοι ταρνοῦται ἡ τάμφισβητοῦν. Αὐτοὶ παραδείγματος χάριν λέγουν, ὅτι πρῶτον δὲν εἶνε βέβαιον ἂν ἡ οὐρὰ τοῦ κομήτου τοῦ Χάλλεϋ θὰ φθάσῃ νὰ σαρώσῃ τὴν Γῆν. Διότι εἰμπορεῖ νὰ γίνεται λάθος εἰς τὸν λογαριασμὸν καὶ νὰ μὴν εἶνε τόσον μεγάλη, ὅσον λογαριάζουν οἱ ἀστρονόμοι. Δεύτερον, εἰμπορεῖ ἄγνωστα καὶ τυχαῖα αἴτια νὰ ἐκτρέψουν ἀπὸ τὴν τροχιάν του τὸν κομήτην, —ὅπως πολλάκις συνέβη εἰς κομήτας, — καὶ νὰ ἀποσοβηθῇ οὕτως ἡ σύγκρουσις ὡς ἐκ θαύματος. Ἀλλὰ καὶ ἂν γίνῃ, σᾶς λέγουν, πάλιν ἡ Γῆ δὲν ἔχει νὰ πάθῃ τίποτε, διότι δὲν εἶνε ἡ πρώτη φορὰ ποῦ συνεκρούσθη μὲ οὐρὰν κομήτου. Ναί μὲν τὰ ἀέρια της εἶνε δηλητηριώδη, — καὶ προπάντων τὸ φοβερὸν ἐκεῖνο πρωσσικὸν ὀξύ, — ἀλλὰ καὶ τόσον ἀραιωμένα, ὥστε δὲν θὰ ἠμπορέσουν νὰ δηλητηριάσουν τὴν ἀτμοσφαῖράν μας. Τὸ μόνον τὸ ὁποῖον θὰ προξενήσῃ ἡ πιθανὴ σύγκρουσις, θὰ εἶνε λαμπρὸς φωσφορισμὸς τοῦ οὐρανοῦ καὶ μία θαυμασία βροχὴ διαττόντων ἀστέρων. Μὲ ἄλλους λόγους τὸν Μάϊον, μακρὰν τοῦ νὰ ὑποφέρωμεν ἢ νὰ ποθάνωμεν, θὰ διασκεδάσωμεν μ' ἓν ὡραιότατον οὐράνιον πυροτέχνημα !..

Βλέπετε, ὅτι αὐτὴ ἡ διαφωνία τῶν σοφῶν θὰ μᾶς σώσῃ. Διότι ἀλλοίμονόν μας ἂν ἦσαν σύμφωνοι, ἔ ; Ὁ ἐρχόμενος Μάϊος θὰ ἦτο ὁ τελευταῖος καὶ τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν ζώων καὶ τῶν φυτῶν... Ἔρημος καὶ κατεστραμμένη ἡ Γῆ θὰ ἐφέρετο τοῦ λοιποῦ εἰς τὸ ἀχαχές, καὶ τίς οἶδε πόσα ἑκατομμύρια χρόνια θὰ παρήρχοντο ἕως νὰ ξαναγίνῃ πάλιν ἐπ' αὐτῆς ζωὴ καὶ ἀνθρωπότης!..

Εἶνε περιττὸν νὰ σᾶς εἴπω, ὅτι ὑπάρχουν ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι πιστεύουν μᾶλλον τὰς ἀπαισιοδόξους προρρήσεις παρὰ τὰς αἰσιοδόξους. Ἀλλὰ προφανῶς αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι ἔχουν ἄδικον. Ἂν εἶνε πιθανὰ καὶ τὰ δύο, διατὶ νὰ μὴ πιστεύῃ κανεὶς τὸ καλόν ; Ἔπειτα, ἕως τώρα, χίλιαι προρρήσεις περὶ συντελείας τοῦ κόσμου ἐφόβισαν εἰς μάτην τοὺς ἀνθρώπους καὶ διεψεύσθησαν. Διατὶ δὲν θὰ διαψευσθῇ καὶ αὐτή ;

Σᾶς ἀσπάζομαι ΦΑΙΔΩΝ

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Ἕνα δράμι καλῶν πράξεων ἀξίζει περισσότερον ἀπὸ μίαν ὁκᾶν ἐπιστήμης. Εἰμπορεῖ νὰ εἶνε κανεὶς ἔξοχος εἰς τὴν τέχνην, εἰς τὰ γράμματα, εἰς τὴν ἐπιστήμην· ἀλλ' ὡς πρὸς τὴν ἠθικήν, νὰ εἶνε ἄξιος νὰ καταταχθῇ πολὺ χαμηλότερα καὶ ἀπὸ τοὺς πτωχοὺς καὶ ἀμαθεῖς χωρικούς.—*(Σμάλλς)*

Ο ΘΕΟΣ ΑΓΑΠΑ ΤΟΝ ΚΛΕΦΤΗ, Μ' ΑΓΑΠΑ ΚΑΙ ΤΟ ΝΟΙΚΟΚΥΡΗ...

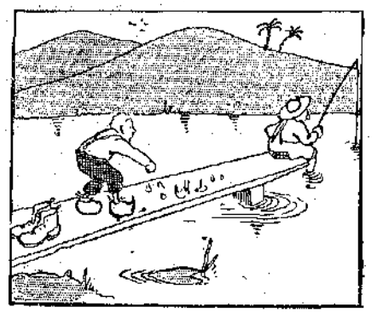

Ὁ καλὸς Μπάρμπα-Γιάννης φαρεύει ἡσυχα, καὶ ὁ κακὸς Γιαννάκης θέλει νὰ τοῦ κλέψῃ τὰ παπούτσια. Νὰ τὰ πάρῃ καὶ νὰ φύγῃ; καλά. Μ' ἂν τὸν καταλάβῃ ὁ Μπάρμπα-Γιάννης καὶ τὸν κυνηγήσῃ;..—

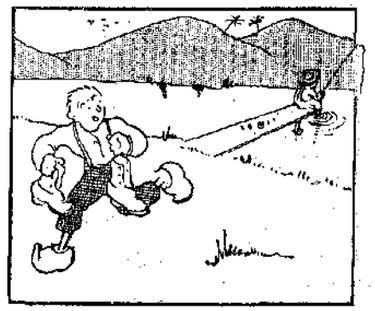

Παίρνει λοιπὸν γιαλιά, κομμάτια σπασμένης μποτίλλιας, καὶ τὰ σπέρνει στὴ σανίδα... Ἔπειτα ἁρπάζει τὰ παπούτσια, καὶ ἀπὸ δῶ πάν οἱ ἄλλοι!—Ὁ φαρᾶς ἀκούει τὴν τρεχάλα, γυρίζει καὶ βλέπει. Ἀμέσως σηκόνεται γιὰ νὰ τὸν κυνηγήσῃ, ἀλλὰ μόλις φθάνει στὰ γυαλιά, στέκεται, γιατί πᾶς νὰ τὰ πατήσῃ ξυπόλυτος;... — Εὐτυχῶς, ἔτρεξεν ἕνας χωροφύλακας ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος, κ' ἔπιασε τὸν κλέφτη.

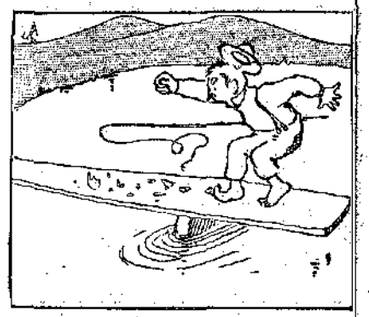

Ο ΜΟΥΤΣΟΣ ΤΗΣ ΝΑΥΑΡΧΙΔΟΣ

(Συνέχεια καὶ τέλος· ἴδε φυλλάδιον 8ον)

«Καπτὰν Μανωλάκη, κάνε σενιάλο στὴ λίνεα νὰ ἔλθουν σοβράνο τοῦ ἐχθροῦ ὅλοι μαζί, διὰ νὰ διαφεντεψουν τοὺς μπουρλοτιέρηδες ποῦ πᾶνε μπροστά.— Ὁ λοστρόμος νὰ στείλῃ ἀνθρώπους μὲ ψιλὰ ἅρματα στὶς κόφες.»

Καὶ τὸ πῦρ ἀπαύστως σφοδρύνεται. Σφαῖρα τηλεβόλου ἀποκόπτει μετ' ἀπαισίου κριγμοῦ τὸ τσιμπούκι τοῦ κούντρου τοῦ τουρκέτου. Ἡ πρῶρα τῆς μοιραρχίδος κρύπτεται ὑπὸ νέφη καπνοῦ. Ὁσάκις ὁ ἄνεμος τὰ παρασύρει εἰς στροβίλους καὶ ἀναφαίνεται πρὸς στιγμὴν τὸ πρόστεγον, οἱ ἐπὶ τοῦ πρυμναίου ἐπιστέγου διακρίνουν ὄρθιον ἐκεῖ ἐμπρὸς ναυτόπαιδα, παραβόλως ἐκτιθέμενον εἰς τὴν χάλαζαν τοῦ ἐχθρικοῦ πυρός.

Ἠμπορεῖ νὰ εἶνε ἄλλος ἀπὸ τὸν μικρὸν φαριανὸν Βάσον Σπαῆν; Μὲ τὸ κεφάλι ψηλά, μὲ τὰ χέρια 'στὴ μέση, μὲ ἦθος ἀρχηγοῦ διοικήσαντος εἰς δέκα μάχας, παρακολουθεῖ καὶ αὐτὸς τὰς περιπετείας τοῦ ἀγῶνος. Κατέρχεται τοῦ προστέγου μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ φέρῃ νερὸν καὶ γομώσεις εἰς τοὺς πυροβολητάς, πυριτιδοβολᾶς διὰ τοὺς ἐκ τῶν θωρακίων βάλλοντας. Εἰς τὴν θέαν τῆς εἰσπηδήσεώς τῶν «συντρόφων» εἰς τὸ τουρκικὸν πυρπολικόν, διακρίνεται τρέχων πρὸς τὸν πρέβολον ἔκφρων ἐκ χαρᾶς ὁ μικρὸς μοῦτσος καὶ κραυγάζων: «ἀπάνω τους, μπουρλοτιέρηδες!»

Ἐν τούτοις ἡ «Ἀθηνᾶ», φοβηθεῖσα διὰ τὴν τύχην τῶν καρατόλμων πυρπολητῶν, προβαίνει τῆς γραμμῆς καὶ ἐντείνει τὸ πῦρ· καρονάδες, κατσαδοῦροι, ὅλον τὸ πυροβολικόν της, ἐξερεύγονται χαλαζηδὸν τὰ σμιδράλια. Τὰ ἴδια ἀνταποδίδει ἡ πλησιεστέρα τουρκικὴ κορβέτα. Ὁ μικρὸς εὑρίσκεται πάντοτε ἐπὶ τοῦ προστέγου· ναῦται τινὲς μάτην νεύουν εἰς τὸν μοῦτσον νὰ κατέλθῃ. Ὁ μικρὸς εἶνε ἐκεῖ ἐπευφημῶν πάντοτε, κινῶν τὸν σκοῦφόν του εἰς τὸ ἀέρα, ξεσχίζων τοὺς πνευμονάς του ἀπὸ τὰς φωνάς:—«Ράϊ, ράϊ, πέστε ράϊ, ἀγάθες, παραδοθῆτε! ράϊ, κακετάνιο μ'».

Κατ' ἐκείνην τὴν στιγμήν, φοβερὰ ἐκπυρσοκρότησις συγκλονίζει τὴν «Ἀθηνᾶν». Δέσμη βλημάτων ἐνσκήπτει ἐπὶ τῆς πρώρας της καὶ ἐνσκείρει τὸν θάνατον. Τὸ καμποῦνι θρυμματίζεται, ἐξάπτονται τὰ πυρομαχικὰ τῶν πρωραίων πυροβόλων· ἐν ἐξ αὐτῶν διαρραγὲν ἀνατρέπει καὶ πλήττει σωρείαν ναυτῶν. Θραύσματα ὀβίδος συντρίβουν τὰς κτήμας καὶ ὀργώνουν τὸ στῆθος τοῦ μικροῦ μούτσου.

Τὸ δυστυχισμένο παιδὶ πίπτει ἀνάσκελα πρὸς τὰ ἔσω, καὶ εὑρίσκεται κάτω μετὰ τέταρτον ὥρας, παρὰ τὴν βάσιν τοῦ ἐργάτου, αἱμορραγοῦν, ἐνῷ ἡ «Ἀθηνᾶ», ἀδυνατοῦσα νὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν μάχην, ἐξέρχεται κατὰ μικρὸν ἀπὸ τὴν «λίνεαν» καὶ ὁ ἀγὼν τείνει εἰς τὸ τέρμα του. Τότε μόνον καθίσταται δυνατὸν νὰ προσέξουν εἰς τοὺς τραυματίας.

Ὁ ἀντιναύαρχος, προσελθὼν πρὸς τοὺς κατακειμένους εἰς τὴν πρῶραν νεκροὺς καὶ πληγωμένους, βλέπει τὴν κατάστασιν τοῦ δυστυχοῦς παιδίου. Τὸ λαμβάνει ἀναίσθητον εἰς τὰς ἀγκάλας του καὶ καλεῖ τὸν χειρουργόν. Διατάττει νὰ τὸ ἀποθέσουν μετὰ προσοχῆς ἐπὶ τῆς ἰδίας του κλίνης. Τοῦ παρέχουν μυρίας περιποιήσεις, ἀλλὰ δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ σωθῇ· τὰ τραύματά του εἶνε θανατηφόρα.

Ἐπανακτᾷ ἐν τούτοις τὰς αἰσθήσεις του διὰ μίαν τελευταίαν φορὰν ἐπ' ὀλίγας στιγμάς, καὶ στρέφον τὰ μεγάλα του μάτια πρὸς τὸν ναύαρχον, ἐνῷ ζητεῖ νὰ ψαύσῃ μὲ τὰς χεῖράς του ἓν κομμένο κορδόνι, τὸ ὁποῖον κρέμεται ἀκόμη εἰς τὸν λαιμόν του, λέγει περιλύπως πρὸς αὐτόν:—«Πᾶνε καὶ τὰ λεπτὰ τοῦ μπουρλότου!»

Πράγματι, ἡ σφαῖρα ἡ ὁποία τοῦ εἶχε ξεσχίσει τὸ στῆθος καὶ τοῦ ἔκαιρνε τὴν ζωήν, τοῦ εἶχε πάρει καὶ τὸ κόκκινο δερμάτινο σακουλάκι, εἰς τὸ ὁποῖον ὁ μικρὸς ἀποταμίευε τὰς οἰκονομίας του, διὰ ν' ἀγοράσῃ, ὅταν θὰ ἐμεγάλωνε, τὸ πυροπολικόν του...

ΚΩΝΣΤ. Ν. ΡΑΔΟΣ

ΜΥΘΟΙ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΑΙΣΩΠΟΝ

ΑΣΤΡΟΛΟΓΟΣ

Κάποιος ἀστρολόγος κάθε βράδυ
Γυρίζοντας στῆς νύχτας τὸ σκοτάδι,
Μὲ πάντα τὸ μυαλό του πρὸς τὰ αἰθέρια,
Λογάριαζε κ' ἐμέτραγε τἀστέρια·
Μὰ ἐκεῖ ποῦ ἐπερπατοῦσε, σὰ χαζός,
Θαρρῶντας πῶς ἐφτέρωνε... πεζός,
Κυττάζοντας τὸ ἀστέρινο κοπάδι,
Παραπατάει καὶ πέφτει σὲ πηγάδι!
Θρηνῶντας τότε καὶ φωνάζοντας φριχτά,
Νὰ τρέξῃ ἐκεῖ κανένας του βοηθός,
Τὸν ἄκουσε διαβάτης· καὶ καθὼς
Τοῦ λέει τὸ πάθημά του, τὸν κυττᾷ
Καὶ πρὶν νὰ τρέξῃ στὸ γιατρό, σὰν ἀδελφός,
Μὲ πόνο ἔτσι τοῦ κράζει σὰ σοφός:
«—Ὤχ, χριστιανέ μου, πρὶν καλὰ-καλὰ νὰ [μάθῃς,
Τῆς γῆς τὰ ὅσα δὲν ξέρεις, ποῦ εἶν' ἐμ- [πρός σου,
Στὰ οὐράνια προσπαθοῦσες, στὸ Θεό σου,
Νὰ πᾷς, χωρὶς νὰ λογαριάζῃς τί θὰ πάθῃς!»

ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΚΑΙ ΤΣΙΝΤΖΗΡΟΙ

Ἕνας, βέβαια χασομέρης,
Στὰ κλωνιὰ πηδᾶει τῆς φτέρης
Κ' ἀπ' ἐκεῖ σὲ μυγδαλιά,
Διώχνοντας χίλια πουλιά,
Κ' ἐκυνήγαγε τσιντζήρια,
Ποῦ πουλὶ ἕνα τρώγει μύρια.
Τότ' ἐκεῖθ' ἕνας περνάει
Καὶ γελῶντας τὸν ρωτάει
Κ' ἔτσι τοῦχραξε, θαρρῶ:
«—Τὸν πολύτιμον καιρὸ
Τόσο μάταια μὴν τὸν χάνεις,
Καὶ τἀνώφελα μὴν πιάνεις!»

ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΕΡΓΙΑΛΙΤΗΣ

ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΑΠΟ ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

Παράδοξος βράχος.

Ὁ βράχος αὐτὸς ὀνομάζεται «Jim Crow Roch», εὑρίσκεται εἰς τὰς ἀκτὰς τῆς Σκωτίας, εἰς τὴν κομητείαν Ἀρζυλλσχάϊρ καὶ ἔχει σχῆμα πελωρίου ἰχθύος, ἢ μᾶλλον φαροκεφαλῆς.

Ἕνας ἄγγλος ζωγράφος συνέλαβε τὴν ἰδέαν νὰ τὸν ζωγραφίσῃ καὶ νὰ τὸν στολίσῃ μὲ τὰ κατάλληλα χρώματα.

Ἐκ τούτου ἡ ὄψις του εἶνε ἀπὸ τὰς πλέον περιέργους, καὶ ὁμοιάζει πραγματικῶς μὲ ἄγνωστον κῆτος ἀναπαυόμενον ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης.

Τὸ ξύλον τῆς γνώσεως.

Εἰς ὅλα τὰ σχολεῖα τῶν Ἰνδιῶν βλέπει κανεὶς ἓν ὄργανον ἀποτελούμενον ἀπὸ ἓν χονδρὸν ξύλον, δεμένον μὲ μίαν βαρεῖαν ἄλυσιν.

Τὸ πρᾶγμα αὐτὸ ὀνομάζεται κοινῶς «thundoo», καὶ εἶνε ὄργανον σωματικῆς τιμωρίας. Ἡ ἄλυσις προσδένεται, ὅπως βλέπετε εἰς τὴν εἰκόνα, περὶ τὸν ἀστράγαλον τοῦ τιμωρημένου μαθητοῦ, ὁ ὁποῖος ὑποχρεώνεται νὰ κρατῇ διὰ τῆς χειρὸς τὸ ξύλον πολλὰς ὥρας, καὶ κάποτε πολλὰς ἡμέρας, ἀναλόγως τῆς σοβαρότητος τοῦ σφάλματός του. — Λέτε νὰ εἰσαχθῇ καὶ εἰς ἰδικά μας Σχολεῖα;

Αὐτοσχέδιον τέρας.

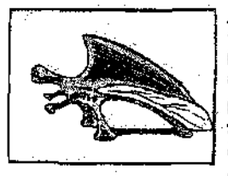

Τί εἶνε πάλιν αὐτὸ τὸ τέρας: Μήπως εἶνε κανὲν θηρίον προκαταλυσμιαῖον, ἀπὸ ἐκεῖνα τῶν ὁποίων εὑρίσκουν τοὺς σκελετοὺς εἰς τὰ βαθύτερα σπήλαια; Μεγαλόσαυρος; μαστόδους; ἰχθυόσαυρος; ἑλλαδοθήριον;

Τίποτε ἀπὸ αὐτά! Εἶνε ἁπλούστατα ὁ σκελετὸς μιᾶς ὄρνιθος, εἰς τὸν ὁποῖον ἕνας μικρὸς Λονδρέζος, παίζων κατ' αὐτάς, ἐσοφίσθη νὰ προσκολλήσῃ δύο χάρτινα πτερά. Δὲν εἶνε ὀξυπνον τὸ αὐτοσχέδιον αὐτὸ τέρας;

Ὁ πετεινὸς τῆς Μὶς Ὕβελ.

[Ἀνακοίνωσις καὶ εἰκὼν τοῦ κ. Ἠλία Κουμετάκη.]

Ὁ πετεινὸς τῆς Μὶς Νγέρλη Ὕβελ εἶνε ὁ ἀγαπητότερος σύντροφος τῆς κυρίας του. Τρώγει μαζί της εἰς τὸ τραπέζι καὶ ἀναγγέλλει τοὺς ἐπισκέπτας μ' ἕνα ἠχηρότατον «κοκορικό». Εἶνε ὅμως καθαρός, ὅσον τουλάχιστον εἰμπορεῖ νὰ παιτήσῃ κανεὶς ἀπὸ ἕνα πετεινόν...

Ἰνδοὶ Ὑφανταί.

Εἰς προηγούμενον φύλλον σᾶς ἐδώσαμεν τὴν εἰκόνα ἑνὸς Ἰνδοῦ ἁλιέως. Ἰδοὺ σήμερον ἄλλος Ἰνδός, ἀνήκων εἰς φυλὴν ὑφαντῶν. Τὸ μαρτυρεῖ ἐπίσης ὁ τρόπος μὲ τὸν ὁποῖον ἔχει ζωγραφίσῃ τὸ πρόσωπόν του, διῃρημένον εἰς τέσσαρα μέρη διαφόρων χρωμάτων, ὡς νὰ ἦτο θύρα χρωματοπωλείου!..

Ὀπτικὸν πείραμα.

Καρφώσατε μίαν καρφίτσαν εἰς ἕνα τραπέζι καὶ τοποθετήσατε, εἰς ἀπόστασιν ὀλίγων ἑκατοστῶν τοῦ μέτρου ἀπὸ αὐτὴν τὴν καρφίτσαν, πλαγίως, μικρὸν τετράγωνον ἀπὸ λευκὸν χάρτην, ὅπως δεικνύει ἡ εἰκών.

Ἐὰν πλησιάσετε καὶ ἀτενίσετε ὀλίγας στιγμὰς τὴν κεφαλὴν τῆς καρφίτσας, θὰ ἴδητε ὅτι τὸ λευκὸν τετράγωνον θὰ ἐξαφανίζεται καὶ θὰ ἐμφανίζεται διαδοχικῶς.

Ὁ νέος Τάνταλος.

[Ἀνακοίνωσις ἄνευ εἰκόνος — ἄλλως τε περιττῆς, — τοῦ κ. Σταματίου Α. Ἀναστασιάδου]

Ποῖος εἰμπορεῖ, στηρίζων τὸν ἀριστερὸν κρόταφον καὶ τὸν ἀριστερὸν πόδα ἐπὶ τοῦ τοίχου, νὰ ὑψώσῃ κατόπιν τὸν δεξιὸν πόδα, διατηρῶν πάντοτε τὴν ἰδίαν θέσιν;

Τὸ πρᾶγμα φαίνεται εὔκολον. Θὰ γελᾶτε διὰ τὸ εὐχερὲς τοῦ ζητουμένου. Δοκιμάσατε ὅμως τηροῦντες πάντοτε τοὺς ἀνωτέρω ὅρους. — Ματαία ἀπόπειρα! Θέσατε τὸ πρᾶγμα εἰς στοίχημα, ἐὰν θέλετε. Ὁ στοιχηματίζων μαζί σας, χωρὶς καμμίαν ἀμφιβολίαν, θὰ χάσῃ.

Παίγνιον.

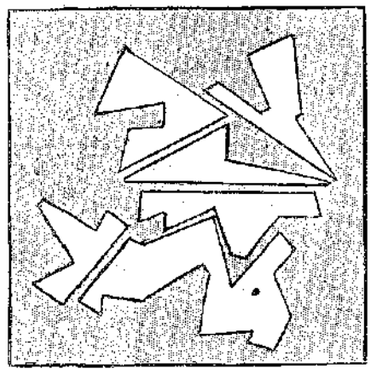

Ἀντιγράψατε τὰ ἓξ αὐτὰ λευκὰ τεμάχια, περικόψατέ τα, καὶ προσπαθήσατε νὰ τὰ συναρμολογήσετε ὥστε νὰ ἀποτελέσουν ἓν κανονικὸν τετράγωνον.

Μαγικὴ εἰκών.

Πόσων ἐτῶν τὸν κάμνετε αὐτὸν τὸν θαλασσινὸν γερο-λύκον;

Λύσις

τῆς Μαγικῆς Εἰκόνος τοῦ προηγουμένου φύλλου:—Ν' ἀντιστρέψετε τὴν εἰκόνα, ὥστε ἡ ἄνω πλευρὰ νὰ γίνῃ βάσις. Ὁ ταυρομάχος σχηματίζεται ἐν κατατομῇ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, διὰ τῆς γραμμῆς τοῦ ρύγχους τοῦ ταύρου καὶ τοῦ ποδός του.

Ἴδε τὸν Ὁδηγὸν τοῦ

ΣΕΛΙΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

Συνδρομητοῦ, Κεφ. Β

ΤΟ ΚΑΤΑΣΠΡΟ ΣΠΙΤΑΚΙ

Τί ὡραῖο σπιτάκι, ἀλήθεια! ὅλα τὰ δένδρα καὶ τὰ λουλούδια, ὅλα τὰ πιὸ εὔμορφα χορτάρια καὶ τὰ μυρωμένα κλαδιὰ τὸ στεφανώνουν. Βελοῦδο πράσινο, ὑγρὸ βελοῦδο, ἡ χλόη στρώνεται στὴν αὐλή του, καὶ κόκκινα κοχλάδια, κοχλάδια ἀπὸ χιόνι, κεχριμπαρένια κοχλάδια, τὸ τριγυρνοῦν. Μάρμαρο εἶνε ὅλο τὸ κορμί του, καὶ ἀγγελοῦδια ἀνοίγουν τὰ φτερά τους ἀπὸ πάνω... Ἄχ! θὰ πετάξουνε στὸν αἰθέρα !.. Καὶ τὰ πουλιὰ τονίζουν τ' ἁρμονικό τους τραγοῦδι, καὶ ἡ πεταλοῦδες πετοῦνε στὰ κάτασπρα κρίνα, στοὺς ταπεινοὺς πανσέδες. Χρυσάφι καὶ ἀσῆμι, ρίχνουν τὰ πέταλά τους καὶ σκεπάζουν τὸ μαρμαρένιο σπιτάκι, καὶ ἄχνη, ἀπὸ μῦρο, ἀπὸ βιολέττα, ἀργοδιαλυέται μέσ' ἀπὸ τὰ βαθυπράσινα κυπαρίσσια...

Ὤ, πῶς ἤθελα νὰ κάθομαι μέσα 'ς τὸ χαριτωμένο αὐτὸ σπιτάκι! Μ' ἀλλοίμονο! ἡ πράσινη θάλασσα τῆς χλόης, τὸ ἁπαλὸ μῦρο τῆς βιολέττας, ἐσκέπαζαν ἕνα μνῆμα.

Ἐλεύθερος Ἕλλην

ΤΑ ΜΕΤΑΛΛΕΙΑ ΤΗΣ ΣΕΡΙΦΟΥ

Μιὰ ἀπὸ αὐτὲς τὲς ἡμέρες μοῦ ἦλθε ἡ ἰδέα νὰ ἐπισκεφθῶ τὰ μεταλλεῖα μας, καὶ εἶχα τὸ θάρρος νὰ τὴν πραγματοποιήσω. Διότι πραγματικῶς χρειάζεται λίγο θάρρος γιὰ νὰ εἰςδύσῃς εἰς τὲς ὁλόμαυρες ἐκεῖνες τρύπες, ποῦ στὴ γλῶσσα τῶν μεταλλευτῶν λέγονται *γαλερίες*, ν' ἀνάψῃς ἕνα λυχνάρι τοῦ λαδιοῦ, ν' ἀποχαιρετήσῃς τὸ φῶς καὶ ν' ἀρχίσῃς νὰ περπατᾷς 100, 200 καὶ περισσότερο μέτρα ὑπὸ τὴν γῆν.

Τὸ πλάτος τῆς γαλερίας μόλις ἐπιτρέπει νὰ βαδίζουν τρεῖς ἄνθρωποι μαζί, ἀλλ' ἐπειδὴ ἀπὸ τὴ μέση περνᾶ τὸ βαγόνι ποῦ κουβαλεῖ τὸ μετάλλευμα, ἀναγκαζόμεθα νὰ περπατοῦμε ἕνας-ἕνας μὲ τὰ λυχνάρια στὸ χέρι σὰν καταχθόνια λιτανεία. Εἶχα τὴν ἀντοχὴν νὰ μείνω 2 ὧρες ἐκεῖ μέσα, νὰ ἐρωτήσω δι' ὅλα καὶ νὰ μάθω πολλὰ πράγματα. Ἐπέρασα ἀπὸ διαδρόμους στενωτάτους ποῦ ἔσταζαν οἱ τοῖχοι θγρασίαν καὶ χαμηλούς, ποῦ ἔπρεπε νὰ σκύβω διὰ νὰ μὴ κτυπήσω.

Καὶ εἶδα ἐκεῖ κάτω ἕνα ἄλλον κόσμο, κόσμο ἐργασίας καὶ πάλης ἀληθινῆς. Καὶ σκέφθηκα τί ἐργασία, τί κόπος καὶ τί θάνατος ἀπαιτεῖται διὰ νὰ βγῇ αὐτὸ μέταλλο, τὸ πιὸ πολύτιμο θαρρῶ κι' ἀπὸ τὸ χρυσάφι,—ὁ σίδηρος,—καὶ σκέφθηκα ποιὸς ποτὲ ἐσυλλογίσθη ἀπὸ ποιὸ σκοτάδι βγῆκε τὸ κρεββάτι του, καὶ ποιὸς ποτὲ ἐσκέφθη ὅτι ἀπὸ τὰ σπλάγχνα ἑνὸς μικροῦ νησιοῦ μπορεῖ νὰ ὁπλισθῇ ὅλη ἡ Εὐρώπη!

Σέριφος. *Δούκισσα τῶν Σαλώνων*

ΤΟ ΠΑΛΗΚΑΡΙ

— Μητέρα! ἔχεις ἕνα γιαὸ σωστὸ παληκάρι! — Ἀ! καὶ σὰν τί παληκαριὰ μᾶς ἔκαμες πάλ.; — Ποῦ νὰ 'στὰ λέω, μητεροῦλά μου, ἔπρεπε νὰ μέβλεπες! — Μὰ τί ἔκαμες, λοιπόν;

— Εἶδες ποῦ μ' ἔστειλες νὰ φέρω χόρτο ἀπὸ τὴν ἀποθήκην τοῦ κὺρ-Ἀναστάση; — Ναί' ἔπειτα; — Λοιπὸν ἐκεῖ ποῦ ἔπκυβα γιὰ νὰ τὸ πάρω, νὰ σου καὶ βλέπω, πώ! πώ!, ἀνατριχιάζω ποῦ τὸ θυμᾶμαι, ἕναν... ἕναν... ποντικό, μὰ τί ποντικό, μητεροῦλά μου, τόοοοσο μεγάλο!.. Λοιπόν, ποῦ λές, δὲν χάνω καιρό, ἀλλ' ἀμέσως τοῦ δίνω μιὰ καί...

— Τί; τὸν ἐσκότωσες; — Καλὲ τί λές! γιὰ τόσο ἄνανδρο μὲ νομίζεις ἐμέ!; κ' ἔπειτα ὁ καϋμένος δὲν ἐσάλευε καθόλου.

— Θᾶτον φόφιος. — Χμ! ξέρω ἐγώ; — Λοιπὸν τί ἔκαμες; — Νά! ἔδωσα μιὰ καί... ὅπου φύγῃ-φύγῃ! — Ἀ! καὶ αὐτὴ ἦταν ἡ παληκαριά σου; δὲν ντρέπεσαι, ἀλήθεια, νὰ φοβηθῇς ἕνα ποντίκι καὶ μάλιστα φόφιο; Ἀλλ' ἂς ἀφίσωμεν αὐτὰ ἔφερες τὸ χόρτο; — Μά... δὲν σοῦ εἶπα;... — Τί μοῦ εἶπες; ποῦ ἦταν ἕνας φόφιος ποντικός, καὶ γιαὐτὸ δὲν ἔφερες τὸ χόρτο ἔ; Τρέχα νὰ τὸ φέρῃς ἀμέσως!; — Μά...— Ἔλα λοιπὸν κουνήσου!

— Μά, μητέρα!—Φοβᾶσαι νὰ πᾶς ἔ; μὴ σέ φάῃ ὁ ποντικός;—Καλὲ ὄχι, μητέρα, δὲν σκιάζομαι αὐτό, ἀλλά... μοῦ φαίνεται πῶς κοιμᾶσαι.— Καί;.— Μά... θὰ τὸν ξυπνήσω τὸν καϋμένο!!!

Βάρκα τοῦ Κανάρη

ΕΣΠΕΡΑ—ΠΡΩΪΑ

Ἔδυσεν ὁ ἥλιος
Ἔφτασε τὸ βράδυ
Τὸ βαθὺ σκοτάδι,
Σκέπασε τὴ γῆ.
Σκέπουν τὰ πουλάκια
Οἱ φωλιὲς κι' οἱ κλάδοι,
Καὶ παντοῦ ἡσυχία,
Καὶ παντοῦ σιγή.

Πέρασεν ἡ νύχτα,
Ἔφτασε ἡ αὐγή,
Τώρα πιὰ κεῖ-πέρα
Ἄλλο δὲν ἀκοῦς,
Παρὰ τὰ βελάσματα
Τῶν ἀρνιῶν, καὶ τζίματα
Ἀπὸ τὴ φλογέρα
Κι' ἀπὸ τοὺς βοσκούς.

Λαιρεντὴ Σταυροφόρα

Η ΣΕΛΗΝΗ ΔΙΗΓΕΙΤΑΙ

[Ἀπὸ τὸ «Εἰκονογραφημένο μὰ χωρὶς εἰκόνες βιβλίο», τοῦ ΑΝΑΕΡΣΕΝ].

Χθὲς — ἔτσι μοῦ διηγήθηκε ἡ Σελήνη— ἔρριξα τὶς ἀκτῖνες μου σὲ μιὰ μικρὴ αὐλή. Ἐκεῖ εἶδα μιὰ κλῶσσα μ' ἑνδεκα πουλάκια. Γύρω της πηδοῦσε ἕνα νόσιμο κοριτσάκι, καὶ ἡ καϋμένη ἡ κλῶσσα φώναζε καὶ ἄπλωνε τὰ φτερά της γιὰ νὰ προστατεύσῃ τὰ πουλάκια της.

Σὲ λιγάκι ἦλθε ὁ πατέρας τοῦ κοριτσιοῦ, τὸ ἐμάλωσε, καὶ ὕστερα ἔσυρα τὶς ἀκτῖνές μου ἀπὸ κεῖ χωρὶς νὰ σκεφθῶ πιὰ καθόλου γι' αὐτὸ ποῦ εἶδα.

Ἀπόψε ξαναέρριξα τὶς ἀκτῖνές μου στὴν ἴδια αὐλή. Ὅλα ἤταν ἡσυχα· σὲ λιγάκι ὅμως ἦλθε τὸ κοριτσάκι, ξεγλύστρησε σιγὰ σιγὰ ὡς τὸν ὀρνιθῶνα, τράβηξε τὸ σύρτη καὶ μπῆκε μέσα. Ἡ κλῶσσα καὶ τὰ πουλάκια φώναζαν καὶ φτερούγιαζαν, μὰ ἡ μικρὴ προχωροῦσε. Αὐτὸ τὸ εἶδα πολὺ καθαρά, ἐπειδὴ ἡ ἀκτῖνές μου περνοῦσαν μέσα ἀπὸ μιὰ τρύπα τοῦ τοίχου. Φουρκίστηκα μὲ τὸ κακὸ αὐτὸ παιδί καὶ χάρηκα πολύ, ὅταν εἶδα πῶς ἦλθε πάλι ὁ πατέρας.

Τὸ ἐμάλωσε πιὸ αὐστηρὰ ἀπὸ χθὲς καὶ τὸ ἔπιασε ἀπὸ τὸ χέρι.

Τὸ κοριτσάκι ἔσκυψε τὸ κεφάλι, τὰ γαλανά του μάτια ἤσαν γεμάτα δάκρυα.

— «Τί κάνεις ἐδῶ;» ρώτησε ὁ πατέρας. Τὸ παιδὶ ἔκλαιε.

— «Ἤθελα νὰ φιλήσω τὴν κλῶσσα καὶ νὰ τὴν παρακαλέσω νὰ μὲ συγχωρέσῃ, γ' αὐτὸ ποῦ τῆς ἔκαμα χθές, μὰ δὲν ἤθελα νὰ σοῦ τὸ πῶ».

Καὶ ὁ πατέρας φίλησε τὸ ἀθῶο κοριτσάκι στὸ μέτωπο, μὰ ἐγὼ τὸ φίλησα στὰ μάτια καὶ στὸ στόμα.

Μακεδόνισσα

"ΕΚΑΣΑ ΤΑ ΛΟΓΙΑ ΜΟΥ!,,

Ὅταν ὁ Καῖσαρ, ἀπὸ τὴν παρὰ τὴν Μούσδαν μάχην ἐπέστρεφε νικηφόρος εἰς τὴν Ρώμην, κάποιος μικρέμπορος κατώρθωσε νὰ μάθῃ ἕνα κόρακα νὰ λέγῃ: «Χαῖρε Καῖσαρ, νικηφόρε!» Περνῶν κάποτε ἀπὸ ἐκεῖ ὁ Καῖσαρ, ἤκουσεν, ἐκτὸς τῶν παιδίων, ποῦ ἔλεγαν «ὁ Καῖσαρ! ὁ Καῖσαρ!» καὶ τὸν κόρακα νὰ λέγῃ: «Χαῖρε Καῖσαρ, νικηφόρε». Τοῦ ἤρεσε πολὺ αὐτὸ καὶ ἠγόρασε τὸν κόρακα ἀντὶ ἀδροτάτης τιμῆς.

Τὴν τύχην τοῦ μικρεμπόρου τούτου ἐζήλευσε καὶ ὁ ἀπέναντι τοιοῦτος, καὶ ἀπεφάσισε νὰ κάμῃ τὸ ἴδιον· ἀλλὰ εἰς μάτην οἱ κόποι του, διότι ὁ κόραξ ποῦ εἶχε πάρῃ, δὲν μποροῦσε νὰ ὁμιλήσῃ. Ὀσάκις δὲ ἀπελπισμένος τὸν ἄφινεν, ἔλεγεν: «Ἔκασα τὰ λόγια μου». Ὅταν ὁ Καῖσαρ ἐπέρασε πάλιν ἀπὸ ἐκεῖ, ἤκουσε,—πρὸς μεγίστην ἔκπληξιν τοῦ μικρεμπόρου—τὸν κόρακα νὰ φωνάζῃ: «Χαῖρε Καῖσαρ, νικηφόρε!» Τοῦτο ὅμως δὲν τοῦ ἔκαμεν ἐντύπωσιν, ἐπειδὴ καὶ ἄλλην φορὰν τὸ εἶχεν ἀκούσει.

Ὅταν ὅμως ἐπροχώρησεν ὀλίγον καὶ ἤκουσε πάλιν τὸν ἴδιον κόρακα νὰ λέγῃ ὡς ἀπελπισμένος: «Ἔκασα τὰ λόγια μου», ἐθαύμασε πάρα πολύ, καὶ τὸν ἠγόρασε μὲ πολὺ περισσότερα χρήματα παρὰ τὸν πρῶτον.

Ναυτόπαις τοῦ Αἰγαίου

ΚΑΛΟΓΗΡΙΚΟΝ

Καλόγηρός τις ἔχων ἀρκετὰ χρήματα καὶ φοβούμενος μὴ τοῦ τὰ κλέψουν οἱ συνάδελφοί του, τὰ ἔθαψεν ἐντὸς τοῦ τοίχου τοῦ κελλίου του, τὸν ὁποῖον κατόπιν ἐπέχρισε. Διὰ νὰ γνωρίζῃ ὅμως ἀκριβῶς τὸ μέρος ὅπου ἦσαν τὰ χρήματα, ἐπέγραψεν ἐπ' αὐτοῦ τὸ ρητόν: «Ἐνθάδε ἔθηκαν τὸν Κύριον».

Ἄλλος ὅμως πονηρὸς καλόγηρος, ἀντιληφθεὶς τὸ πρᾶγμα, ἀφῄρεσε κρυφίως τὰ χρήματα ἀπὸ τὸ κοίλωμα τοῦ τοίχου, καὶ ἐπιχρίσας πάλιν αὐτόν, ἐπέγραψεν ἐπὶ τοῦ ἰδίου μέρους: «Οὐκ ἔστιν ὧδε, ἀλλ' ἐγήγερται».

Πανελλήνιον Ὄνειρον

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ 116ΟΥ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Προταθέντος τὴν 1 Αὐγούστου 1909 πρὸς εὕρεσιν τῶν λύσεων τῶν εἰς τὰ φυλλάδια τῆς «Διαπλάσεως» τῶν μηνῶν Αὐγούστου, Σεπτεμβρίου, Ὀκτωβρίου καὶ Νοεμβρίου π. ἔ. δημοσιευθεισῶν 178 Πνευματικῶν Ἀσκήσεων.

Ὁ μετὰ τὸ ὄνομα ἀριθμὸς δηλοῖ τὰς ὀρθὰς λύσεις ἑκάστου, οἱ δὲ δύο ἐντὸς παρενθέσεως, οἱ συνοδευόμενοι ὑπὸ τοῦ Ε, τἀπονεμηθέντα εἰς ἕκαστον Εὔσημα. Ἐκ τῶν δύο τούτων ἀριθμῶν, ὁ μὲν πρῶτος δηλοῖ τὰ Εὔσημα τῶν Λύσεων, ὁ δὲ δεύτερος τὰ Εὔσημα τῆς Ἐπιμονῆς.

ΑΝΩΤΕΡΑ ΤΑΞΙΣ *(16 ἐτῶν καὶ ἄνω.)*

ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: ***Ὀλβία***, 157 [8+6Ε].—(***Ἰσότιμοι*** χωρὶς ἀμοιβήν: ***Ἄστρον τῶν Μάγων***, 158 [8+6Ε].—***Χρυσοῦν Δέρας***, 157 [8+6Ε].—***Γλυκεῖα Ἐλπίς***, 149 [8+6Ε]).

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: ***Τὸ Σβυστό μας Κανδύλι***, 126 [7+6Ε].—***Ἀπόλλων***, 129 [7+6Ε].—(***Ἰσότιμοι*** χωρὶς ἀμοιβήν: ***Ἀκάνθινος Στέφανος***, 126 [7+6Ε].—***Ἀθανάσιος Διάκος***, 140 [7+6Ε]).

ΤΡΙΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: ***Γλυκοχάραμα***, 117 [6+6Ε].—***Δοξίας Ἀπόλλων***, 109 [6+5Ε].—***Ζωντανὴ Κοῦκλα***, 114 [6+6Ε].—(***Ἰσότιμοι*** χωρὶς ἀμοιβήν: ***Δάφνης Κλωνάρι***, 112 [6+6Ε].—***Ἥσυχο Ἀεράκι***, 116 [6+6Ε]).

ΕΠΑΙΝΟΣ: ***Ξενητεμένο Πουλί***, 87 [4+6Ε].—***Ἄσπρος Καφές***, 60 [3+3Ε].—***Ρέμβη***, 90 [5+6Ε].—***Κρητικὴ Ἀκριογιαλιά***, 85 [4+6Ε].—***Συμεὼν Ἴον***, 92 [5+5Ε].—***Ἀνδριὰς Παλαιολόγου***, 97 [5+5Ε].

ΕΥΦΗΜΟΣ ΜΝΕΙΑ: ***Ἡλιακὴ Ἀκτίς***, 38 [2+2Ε].—***Μαῦρα Μάτια***, 30 [1+2Ε]

ΜΕΣΑΙΑ ΤΑΞΙΣ *(12–15 ἐτῶν.)*

ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: ***Κυνηγὸς τῶν Ἄλσεων***, 147 [8+6Ε].—(***Ἰσότιμοι*** χωρὶς ἀμοιβήν: ***Κόρη τῆς Μακεδονίας***, 137 [7+6Ε].—***Ἐλεύθερος Ἕλλην***, 133 [7+6Ε].—***Ἐνθουσιώδης Κύπριος***, 132 [7+6Ε].—***Αἰγόκλημα***, 143 [8+6Ε].—***Ποιμενικὴ Φλογέρα***, 141 [7+6Ε]).

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: ***Βυζαντινὴ Ἀηδών***, 108 [6+6Ε].—***Δωδωναῖος***, 108 [6+6Ε].—(***Ἰσότιμοι*** χωρὶς ἀμοιβήν: ***Παπαρούνα***, 106 [6+5Ε].—***Ἀγριολούλουδο***, 106 [6+6Ε].—***Θρίαμβος τοῦ Ἑλληνισμοῦ***, 103 [5+5Ε]).

ΤΡΙΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: ***Ἐνθουσιώδης Ἕλλην***, 103 [5+6Ε].—***Ἐξάριστος Βασιλῆς***, 105 [5+6Ε].—***Ἀρχαῖος Σπαρτιάτης***, 103 [5+6Ε]—(***Ἰσότιμοι*** χωρὶς ἀμοιβήν: ***Ἔγγονος Αὐτοκράτορος***, 95 [5+4Ε].—***Παγοδρόμος***, 98 [5+5Ε]).

ΕΠΑΙΝΟΣ: ***Φαληρικὴ Αὔρα***, 55 [3+3Ε].—***Ὄνειρον τῆς Κύπρου***, 79 [4+5Ε].—***Ὀνειροπόλος Κρής***, 47 [2+3Ε].—***Ροδοπάρειος Μικρούλα***, 65 [3+3Ε].—***Ζήτω ἡ Χίος***, 47 [2+3Ε].—***Δεκαπενταετὴς Πλοίαρχος***, 56 [3+4Ε].—***Ὀδυσσεὺς Ἀνδρούτσος***, 79 [4+6Ε].—***Σμυρναϊκὴ Ἠχώ***, 72 [4+4Ε].—***Δαφνοστεφὴς Σημαία***, 83 [4+5Ε].—***Νησιώτικο Ἀεράκι***, 47 [2+4Ε].

ΕΥΦΗΜΟΣ ΜΝΕΙΑ: ***Ἀφρόεσσα Θάλασσα***, 39 [2+2Ε].—***Φιλὶ τῆς Μάννας***, 33[1+2Ε].—***Δευκὴ Καμέλια***, 39 [2+3Ε].—***Ἀφροδίτη τῆς Μήλου***, 30 [1+2Ε].

ΜΙΚΡΑ ΤΑΞΙΣ *(11 ἐτῶν καὶ κάτω.)*

ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: ***Συλφίς***, 142 [8+6Ε].—(***Ἰσότιμοι*** χωρὶς ἀμοιβήν: ***Νέα Σελήνη***, 94 [5+6Ε].—***Βασίλειος ὁ Βουλγαροκτόνος***, 155 [8+6Ε].—***Ἀνδρειωμένος Ἕλλην***, 106 [6+5Ε]).

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: ***Ξερὴ Ἀνεμώνη***, 79 [4+6Ε].—***Μολυβένιος Στρατιώτης***, 80 [4+6Ε].—(***Ἰσότιμοι*** χωρὶς ἀμοιβήν: ***Ἐργατικὴ Μέλισσα***, 78 [4+5Ε].—***Σουσουράδα***, 85 [4+6Ε].

ΤΡΙΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: ***Δευκὸν Ῥόδον***, 66 [3+6Ε].—***Σπουδαῖος Ἄνθρωπος***, 62 [3+6Ε].—***Κουκλίτσα***, 53 [3+5Ε].—(***Ἰσότιμοι*** χωρὶς ἀμοιβήν: ***Ἀργυρᾶ Σελήνη***, 57 [3+6Ε]—***Γλυκὸ Χαμόγελο***, 59 [3+5Ε].

ΕΠΑΙΝΟΣ: ***Συριανὴ Σφίγξ***, 26 [1+1Ε].—***Ἥρως τῆς Κεφαλληνίας***, 46 [2+1Ε].—***Ἀνδρεῖος Ἄνδριος***, 40 [2+3Ε].—***Ἀεροναῖα Ὕδρα***, 31 [1+3Ε].

ΕΥΦΗΜΟΣ ΜΝΕΙΑ: ***Μικρὸς Δόγης***, 21 [1+1Ε].—***Ἐθνικὴ Ποντικοουρά***, 14[0+1Ε]

ΕΣΤΕΙΛΑΝ προσέτι ὀρθὰς λύσεις ἀναμίξ ἐκ τῶν τριῶν τάξεων καὶ οἱ ἑξῆς: ***Μεσογειακὸς Ἀστήρ***, 15 [0+3Ε]—***Αἰγυπτία Βασιλόπαις***, 7.—***Ταπεινὸς Κύριος***, 12 [0+1Ε]. ***Φριντὸν Ναυάγιον***, 17 [1+1Ε].—***Μικρὸ Διαβολάκι***, 21 [1+1Ε].—***Μητερικὴ Στοργή***, 4.—***Σκότος***, 4.—***Μικρὸς Λόρδος***, 2.—***Βασιλεὺς τῶν Βαπράχων***, 6 [0+1Ε]—***Δέσμη Ῥόδων***, 3.—***Ἄγκυρα τῆς Ἐλπίδος***, 8 [0+1Ε].—***Γλυκιὰ Ἀμμουδιά***, 19 [1+2Ε].—***Κόμπινη Παπαρούνα***, 3 [0+1Ε].—***Νέος Διογένης***, 4.—***Κυθνία***, 4 [0+1Ε].—***Καμάρι τῆς Μάννας 1.***

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ "ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ,,

Ἐλευθέρα Κρήτη, κάθε τι ποῦ μοῦ στέλλεις, πρέπει νὰ εἶνε γραμμένον εἰς χωριστὸν φύλλον χάρτου· ὄχι ὅλα μαζὶ μὲ τὴν ἐπιστολήν. Αἱ Ἀσκήσεις σου ἐκπρόθεσμοι· νὰ μοῦ ξαναστείλῃς ὅταν θὰ προκηρυχθῇ νέος Διαγωνισμός.

Μὲ 53. Εὔσημα ποῦ ἔλαβες, *Ἑλληνικὴ Δόξα*, κατὰ τὸ 1909, θὰ ἐλάμβανες Ἔπαινον εἰς τ' Ἀποτελέσματα τῶν Εὐσήμων. Τὸ λάθος εἶνε ἰδικόν σου ποῦ δὲν ἔστειλες ἐγκαίρως σημείωσιν. Ἐν τούτοις, ἐπειδὴ δὲν πρόκειται νὰ δικηθῇ κανείς, σοῦ ἀπονέμω τὸν Ἔπαινον σήμερον.

Τακοῦ, πές 'στὴν ἀδελφή σου περαστικά. Τὸ γράμμα της, φαίνεται, θὰ ἐχάθη. Σᾶς ἔστειλα ἑπτὰ τετράδια Μ. Μυστικῶν. Γράφε μου ἀφοῦ σοῦ ἀρέσει τόσον νὰ φαίνεσαι εἰς τὴν Ἀλληλογραφίαν.

Ἂς ἐλπίσω κι' ἐγώ, *Ἐνδοξον Σοῦλι*, ὅτι θὰ φανῇς πλέον προκομμένον ἀπὸ τὴν ἀδελφήν σου,—εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν κίνησιν τοῦ περιοδικοῦ μας, ἐννοῶ,—καὶ ὅτι θὰ ἐξακολουθήσῃς νὰ λαμβάνῃς μέρος εἰς ὅλους τοὺς Διαγωνισμούς.

Ἐλπὶς τῶν Ὑποδούλων, τὸ φύλλον τελειόνει τὴν Τρίτην τὸ ἀπόγευμα, καὶ τὴν Τετάρτην τὸ πρωὶ μπαίνει εἰς τὸ πιεστήριον· πῶς ἦτο λοιπὸν δυνατὸν νὰ ἐγκριθῇ εἰς τὸ 8ον τὸ ψευδώνυμόν σου, ἀφοῦ ἐλήφθη τὴν Πέμπτην;

Πολὺ μοῦ ἤρεσεν ἡ ποιητικωτάτη ἐπιστολή σου, *Παπαρούνα*. Ἀλλὰ δὲν πιστεύω ὅτι οἱ Ἕλληνες εἶνε, ὅπως λές, φύσει ἀπαισιόδοξοι καὶ ὅτι ὅλα τὰ βλέπουν μαῦρα. Αἱ περιστάσεις τοὺς κάμνουν.

Εὐχαριστῶ πολύ, *Ἄπολλον*, διὰ τὸ ξεσπάθωμα καὶ δι' ὅσα κολακευτικὰ γράφεις. Ἀλλὰ διατί ὑπογράφεις μόνον μὲ τὸ ψευδώνυμον; Δὲν εἴπαμεν ὅτι καὶ τὸ ὄνομα εἶνε ἀπαραίτητον;

Σᾶς τὸ ἐξήγησα, *Ναπολέων Βοναπάρτη*. Πρῶτον ὅτι ἡ πώλησις εἶνε ἀκόμη δοκιμαστική. Δεύτερον, οἱ ἀγορασταὶ δὲν ἔχουν κανὲν προνόμιον καὶ δικαίωμα· οὔτε ψευδώνυμον, οὔτε Διαγωνισμούς, οὔτε Μ. Μυστικά, οὔτε Δημοψήφισμα, οὔτε Ἀλληλογραφίαν, οὔτε Λαχεῖον, καὶ προπάντων οὔτε Σελίδα Συνεργασίας. Ὅλ' αὐτὰ δὲν ἀξίζουν 2,80 παραπάνω; Βεβαιότατα! καὶ τρανὴ ἀπόδειξις ὅτι οἱ συνδρομηταί μου εἶνε τριπλάσιοι ἀπὸ τοὺς ἀγοραστάς.

Πολὺ μετριοφρονεῖς, *Ζανθὴ Μουσμέ*, διότι τὰ κομματάκια σου εἰς τὴν Σ. Σ. Σ. ἦσαν ἀπὸ τὰ καλλίτερα. Ὅσον διὰ τὸ Θέατρον, τί νὰ σοῦ πῶ! ἀπὸ τὸ κακόν, καλλίτερα τὸ τίποτε.

Ποθητὴ Κωνσταντινούπολις, πολὺ μ' εὐχαρίστησε τὸ πρῶτόν σου γράμμα καὶ ἐλπίζω νὰ μοῦ γράφῃς συχνά. Ὅλοι οἱ φίλοι μου μοῦ γράφουν εἰς ἐνικόν, ὅπως θὰ ἔγραφαν 'στὴ μητέρα των.

Ἔκαμες πολὺ καλά, *Εἰρήνη Ἀγγ.* νὰ φίσῃς τὴν ἐντροπὴν κατὰ μέρος. Ἄλλως τε οὔτε τὸ ὅτι δὲν ἐξεσπάθωσες ἀκόμη ἔπρεπε νὰ σ' ἐμποδίσῃ, οὔτε τὸ γράψιμόν σου εἶνε ἀσχημον ὡς νομίζεις. Ἀπεναντίας τὸ εὑρίσκω συμπαθητικώτατον.

Ῥιζοσπάστα, μὲ μεγάλην μου χαρὰν σ' ἐπαναβλέπω ὕστερ' ἀπὸ τόσον καιρόν. Σὲ παρακαλῶ, μὴ μὲ ξεχάσῃς πάλιν.

Κρυσταλλωμένε Ἄθω, πρέπει νὰ εὐχαριστήσω τὸν καλόν σου διδάσκαλον, ποῦ σὲ προέτρεψε νὰ μοῦ γράφῃς. Λοιπόν, δὲν εἶνε καλλίτερα τώρα; Ἀλλὰ νὰ ἐξακολουθήσῃς!

Αὐσεηρά; Κάθε ἄλλο, ἀγαπητή μου *Χαρὰ τῆς Ἑλλάδος*. Γράφε μου κ' ἔνοια σου, καὶ φίλησέ μου τὴν ἀδελφή σου καὶ τὸ μικρὸ Κέκο.

Μικρὲ Κωπηλάτα, ὅταν ἐγκρίνω κάτι τι διὰ τὴν Σελίδα Συνεργασίας, εἶνε ἀδύνατον νὰ γνωρίζω πότε θὰ δημοσιευθῇ. Πιθανὸν νὰ μὴ δημοσιευθῇ καὶ διόλου. Δὲν εἶπα ὅτι καὶ ἀπὸ τὰ ἐγκρινόμενα θὰ προτιμῶ πάντοτε τὰ καταλληλότερα καὶ ὡραιότερα;

Ταπεινὲ Κύριε, ὡραῖα, πολὺ ὡραῖα αὐτὰ ποῦ μοῦ στέλλεις διὰ τὴν Σ.Σ.Σ. καὶ ὡς εἶδες τὰ ἐνέκρινα. Ἀναβάλλω ὅμως τὴν δημοσίευσίν των, διότι ἐλπίζω νὰ μοῦ στείλῃς καὶ καταλληλότερα διὰ τὸν κύκλον μας. Τὰ θέματα ποῦ ἐκλέγεις εἶνε μᾶλλον διὰ μεγάλους, ὅσον δὲ ἔχω κάπως παιδικώτερα, φυσικὰ τὰ προτιμῶ. Ἐννοεῖς τώρα διατί δὲν σοῦ ἐδημοσίευσα ἀκόμη κανέν;

Ἔλαβα ἀπὸ τὴν Μυτιλήνην τὸ Ἀγγελτήριον τῶν εὐτυχῶν γάμων τῆς φιλτάτης μου *Μαίρης Π. Ἀντωνιάδου* (ἀληθινοῦ *Ῥόδου τῆς Λέσβου*) μετὰ τοῦ κ. Νικολάου Μεγγρέλη. Νὰ ζήσουν!

Μὲ τὸ περασμένον φύλλον ἔστειλα πρὸς ὅλους τοὺς δικαιουμένους νὰ ψηφίσουν ψευδώνυμα, ἀπὸ ἓν Ψηφοδέλτιον. Τώρα περιμένω νὰ μοῦ τὸ ἐπιστρέψουν ἐντὸς τῆς προθεσμίας, κατὰ τὰς ὄπισθεν αὐτοῦ ὁδηγίας.

Ὁ κ. Φαίδων μὲ παρακαλεῖ νὰ εὐχαριστήσω θερμότατα ἐκ μέρους του ὅλους ὅσοι τὸν συνεχάρησαν διὰ τὴν ἑορτήν του. Καὶ τοῦ χρόνου!

Μεγάλος ἐνθουσιασμὸς εἰς ὅλας τὰς ἐπιστολὰς διὰ τὴν ὕλην καὶ τὰς καινοτομίας τῶν ἐφετεινῶν φυλλαδίων. Μὰ δὲν εἶνε ζήτημα! Ἀφοῦ καὶ ὁ Σουρῆς θὰ σᾶς γράφῃ φέτος, τί ἄλλο θέλετε;

ΔΙΑ ΤΗΝ Σ. Σ. Σ.

Ἐγκρίνονται: «Ἀπὸ ὅσα ἀναγινώσκω» τοῦ *Μικροῦ Κωπηλάτου*. — «Ὁ μικρὸς μουσικός» τοῦ *Μάρκου Αὐρηλίου* — «Ἀπὸ τὴν ζωήν μου» τῆς *Ἀειρευτῆς Σταυροφόρας* (ἀλλὰ εἶνε καλοκαιρινό·) — «Ταχυδρομικὴ Ἐκδίκησις», «Ἡ περικνημὶς τοῦ Πάπα», «Διδασκαλικὴ ποινή», «Ἀφελὴς ἀξίωσις» τοῦ *Ὑπερασπιστοῦ τοῦ Ἔθνους* — «Στὸν κομήτη» τοῦ *Ἀθανασίου Διάκου* — «Ἤμουν παιδὶ» τοῦ *Τοζέλλι* — «Ζωγράφος καὶ ὑποδηματοποιός» τοῦ *Γυμνασίου Ἰωαννίνων* — «Ἀπὸ τὸ χωριὸ» τοῦ *Φαιδροῦ Ἀδάμαντος* (ξξοχα καὶ τὰ τρία·) — «Ἡ Γλῶσσα καὶ ἡ καρδία» τῆς *Γλυκείας Ἐλπίδος* — «Πίθηκος καὶ Ξυλοκόπος» τοῦ *Γορδίου Δεσμοῦ* — «Τρία παιδιὰ καὶ ἕνα μῆλο», «Ἡ διήγησις τῆς Γιαγιᾶς», τοῦ *Δάφνης Κλωνάρι* — «Ἡ γενειὰς τοῦ Τιμοθέου» καὶ ὁ «Νέος Τάνταλος» τῆς *Ποθητῆς Κωνσταντινουπόλεως* — «Οἱ δύο φίλοι» τοῦ *Ἀπόλλωνος* — «Εἰλικρινὴς Ὁμολογία» τοῦ *Ἀτρομήτου Δεωνίδα* — «Ὁ ἄνεμος», «Παράδοσις» τῆς *Παπαρούνας* — «Ἡ ἔκπληξις τοῦ χωρικοῦ», «Τὸ παιγνίδι» τῆς *Χρυσῆς Καρδιᾶς* — «Παιδικὰ Πνεύματα» διαφόρων.

Ἀπορρίπτονται, ἄλλα ὡς παλαιγνωστα, ἄλλα ὡς κακογραμμένα: «Παιδικὴ Ἀφέλεια» — «Πρωτοφανὴς ἀκρίβεια ὡῶν» — «Τί νὰ γράψω;» — «Πεπρωμένον» — Περιηγητὴς καὶ Τράγος» — «Ὁ φθονερὸς καὶ ὁ φιλάργυρος» — «Ἀπίστευτος διήγησις» — «Τὸ ξηρὸ δένδρον» (πολὺ ἀπαισιόδοξον) — «Ὁ σκορπιός» — «Μία παρεννόησις» — «Ρεμβικὴ πλάνη» — «Ξεῦξις καὶ Παρράσιος» — «Ὁ Ψαρᾶς στὴ θάλασσα» — «Χαμόγελο» (παλαιοῦ συρμοῦ οἱ στίχοι) — «Τὸ πουλάκι στὸ κλουβί» (δὲν ἐστάλη καὶ εἰς τὸν Διαγωνισμόν;) — «Ὁ βαρῶνος Σούδερμαν» — «Ἡ πλάνη ἑνὸς χωρικοῦ».

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

Νέα ψευδώνυμα: *Φωτοβόλος Ἠώς*, κ. (Ο.Χ.) *Ὀνειροπόλος Ψυχή*, κ. (Α.Γ.) *Ἐλπὶς τῶν Ὑποδούλων*, α. (Σ.Σ.) *Ἐθνικὴ Ψυχή*, α. (Χ.Σ.) *Τόσκα*, κ. (Α.Γ.) *Πατρὶς Ναυτοπόλα*, κ. (Γ.Σ.) *Ζήτω ἡ Ἐλευθερία*, α. (Κ.Μ.) *Θρανοσθεῖσα Καρδία*, κ. (Χουμ.) *Ἑρμῆς τοῦ Πραξιτέλους*, α. (Γ.Σ.) *Κόρη τῆς Ἑλλάδος*, κ. (Μ.Ζ.) *Δοξασμένος Ἄραχθος*, α. (Τ.Μ.) *Ἐλευθέρα Κρήτη*, α. (Σ.Σ.) *Κάβο-Φονιᾶς*, α. (Δ.Γ.) *Οὐράνιον Τόξον*, κ. (!2!) *Κρυσταλλωμένος Ἄθως*, α. (Ε.Σ.) *Ὄλυμπος* α. (Α.Ζ.) *Χαρὰ τῆς Ἑλλάδος*, κ. (Δ.Χ.) *Ἀργειφόντης Ἑρμῆς*, α. 3+4=1;) *Φῶτος Τζαβέλλας*, α. (Δ.Σ.)

Ἀνανεώσεις ψευδωνύμων: *Τραλλιανὴ Ἠχώ*, κ. *Δοινοκαθουμένη Ἑλλάς*, κ. *Ναύαρχος τῶν Ἀστακῶν*, α.

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

Μικρὰ Μυστικὰ ἐπιθυμοῦν νὰ ἀνταλλάξουν: *ἡ Φοίβη* (0) μὲ *Τοζέλλι*, *Οὐρανίαν Μολπήν*, *Χρυσὸ Παγώνι* — *ἡ Ἐθνικὴ Ψυχή* (0) μὲ *Σανθὴν Μουσμέ*, *Μασκότ*, *Δεκαπεντατετῆ Πλοίαρχον* — *τὸ Οὐράνιον Τόξον* (0) μὲ *Ἀφροπλάστον Σειρῆνα*, *Μασκότ*, *Ριγολέττον*, *Μαῦρα Μάτια* — *ὁ Φοῖβος Ἀπόλλων*, (0) μὲ *Αὔραν τοῦ Βοσπόρου*, *Γαλανὴν Σταυροφόραν*, *Διαβολοχιωτοπούλαν*, *Παλλάδα*, *Ἰδανικότητα*, *Βασίλισσαν τῆς Καλλονῆς* — *ὁ Ἔγγονος Αὐτοκράτορος*, (0) μὲ *Ζιλχὰ Χανούμ*, *Δοξασμένην Γαλανόλευκον*, *Βασίλειον Βουλγαροκτόνον*, *Ἰδανικότητα*, *Ζίναν*, *Ριγολέττον*, *Λέαν*, *Ἰονιάδα*, *Αἰγόκλημα*, *Ἀμαρυλλίδα* — *ἡ Κάρμεν* (0) μὲ *Βασίλισσαν τῆς Καλλονῆς*, *Καμάρι τῆς Μάννας*, *Φλάμπουρο τῆς Ἐλευθερίας*, *Ἀμαρυλλίδα*, *Ἰδανικότητα*.

Ἡ Διάπλασις ἀσπάζεται τοὺς φίλους της: *Γλυκεῖαν Ἐλπίδα* (ἔστειλα·) *Μπαρουτοκαπνισμένην Γαλανόλευκον* (εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὸ ξεσπάθωμα· ναί, ἡ Κυριακὴ πλησιάζει·) *Γ. Σταυρ.* (ἐλήφθησαν·) *Πατριώτην τοῦ Ὁμήρου* (εἰς τὸ θον φυλλάδιον ἐνεκρίθη τὸ ψευδώνυμόν σου· ἐλήφθησαν· ὄχι, ἐκτενέστερον δὲν ἐπιτρέπεται·) *Ἥρωα τοῦ 21* (ἐλήφθησαν·) *Κυματίζουσαν Κυανόλευκον* (οἱ παραγγελίαι σου ἐξετελέσθησαν·) *Δωδωναίαν Ἤραν* (ἐλήφθησαν·) *Ὀνειροπόλον Ψυχὴν* (ἔστειλα· χαίρω πολὺ διὰ τὴν γνωριμίαν κι' εὐχαριστῶ διὰ τὰς καλὰς διαθέσεις·) *Νεανίαν τοῦ Ἰονίου* (καλὴ ἀρχή!) *Ἀντ. Καρ.* (τὰ ἐκτὸς Διαγωνισμοῦ δὲν λογαριάζονται εἰς τὸ Ἀθρόον· διὰ τὸ ἄλλο, βεβαίως ἠμπορεῖς·) *Νέον Βυζάντιον* (ἔστειλα·) *Φοίβην* (σὲ παραπέμπω εἰς τὴν σημερινὴν ἐπιστολὴν τοῦ κ. Φαίδωνος·) *Ναυτάκι* (εὐχαρίστως δέχομαι «Νέα καὶ Περίεργα» ὅταν συνοδεύωνται καὶ ἀπὸ τὰς σχετικὰς εἰκόνας ἢ φωτογραφίας· καὶ ὄχι μὲ κόκκινο μελάνι...) *Γ. Ἀλ. Στ.* (ἔλαβα, εὐχαριστῶ·) *Ποιμενικὴν Φλογέραν* (τὰ ζητηθέντα φυλλάδια ἐστάλησαν·) *Ἰδανικότητα* (ἡ Σημείωσίς σου ἐλήφθη ἀργά·) *Ἐθνικὴν Ψυχὴν* (αἱ παραγγελίαι σου ἐξετελέσθησαν· εὐχαριστῶ καὶ διὰ τὰ γραφόμενα καὶ διὰ τὰς ἐνεργείας·) *Ροδοπείαν Ἑλληνοπόλιν* (ὅλα ἐλήφθησαν καὶ ἡσύχασε·) *Ζήτω ἡ Ἐλευθερία* (ποῦ πολλὰ περιοδικὰ εἶδε κι' ἐδιάβασε, ἀλλὰ σὰν τὴν ἀγαπητὴ σου Διάπλασι κανένα!) *Θρανοσθεῖσαν Καρδίαν* (αἱ παραγγελίαι σου ἐξετελέσθησαν, μὴν ἀνησυχῇς· γράφε μου καὶ θὰ σοῦ ἀπαντῶ πάντοτε·) *Ναύαρχον τῶν Ἀστακῶν* (ἐλήφθησαν· εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὸ ξεσπάθωμα·) *Γυμνάσιον Ἰωαννίνων* (σοῦ ἔστειλα νέαν ἀπόδειξιν·) *Ἀρχαῖον Σπαρτιάτην* (ἔλαβα·) *Ἀνακρέοντα* (σοῦ ἔστειλα τὴν ἀπόδειξιν 1170·) *Εὐγενὲς Ἰδεῶδες* (τὰ ἀπὸ 21ης ἐλήφθησαν·) *Κάρμεν* (ἡ ὁποία διανύει τὸ ἔδδομον ἔτος τῆς συνδρομῆς της· μπράβο!) *Αὔραν τῆς Μουρίσσως* (βεβαίως, μὲ τὸν καιρὸν θὰ στελλῆς περισσοτέρας λύσεις·) *Ἔγγονον Αὐτοκράτορος* (κατενθουσιασμένον μὲ τὰ πρῶτα Μικρὰ Μυστικὰ ποῦ ἔλαβε· μὰ ἐννοεῖται, ὅτι εἶνε μία ἀπὸ τὰς ὡραιοτέρας πνευματικὰς διασκεδάσεις ἡ ἀνταλλαγὴ Μ. Μυστικῶν!) *Ἀθάνατον Ἑλλάδα*, *Ὑπερασπιστὴν τοῦ Ἔθνους*, *Γλυκὺ Παρελθόν*, κτλ. κτλ.

Εἰς ὅσας ἐπιστολὰς ἔλαβα μετὰ τὴν *25 Ἰανουαρίου*, θὰ ἀπαντήσω *εἰς τὸ προσεχές*.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λύσεις δεκταὶ: ἐξ Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς μέχρι τῆς 9 Φεβρουαρίου· ἐκ τῶν Ἐπαρχιῶν μέχρι τῆς 16 Φεβρουαρίου· ἐκ τοῦ Ἐξωτερικοῦ μέχρι τῆς 7 Μαρτίου.

79. Λεξίγριφος.

Μία πρόθεσις μὲ ἄνθος
Εὐωδέστατον ἡνώθη
Κ' εἰς Τιτάνα φημισμένον
Παρευθὺς μετεμορφώθη.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἀπόλλωνος

80. Στοιχειόγριφος.

Ἐὰν ἑνὸς Κενταύρου
Τοῦ κόψῃς τὴν οὐρά,
Θὰ γίνῃ ἀμέσως θαῦμα
Ποῦ θάνε μιὰ χαρά!

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Δουκὸς τῆς Σπάρτης

81. Ἀρχαῖον Αἴνιγμα.

Εἰμὶ χαμαίζηλον ζῴων μέλος· ἢν δ' ἀφέλῃς μου γράμμα μόνον, κεφαλῆς γίνομαι ἄλλο μέρος· ἢν δ' ἕτερον, ζῶον πάλιν ἔσομαι· ἢν δὲ καὶ ἄλλο, οὐ μόνον εὑρήσεις, ἀλλὰ διακόσια.

Ἐστάλη ὑπὸ Ἑνὸς Σμυρναίου

82. Κυβόλεξον.

* * * * = Ὅ,τι τρώγεται.
* * * * = Καθ' ὕπνον.
* * * * = Ἐηλόνεται.
* * * * = Θεός.

Καθέτως καὶ ὁριζοντίως τὰ αὐτά.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἀνακρέον

83—85. Συμπλήρωσις Φράσεων

1) — ἀεί —.
2) — τὴν — κἀν — ἤ.
3) — ψυχὴ — κἂν — βλέπωσιν —.

Ἐστάλη ὑπὸ Βασιλικῆς Νταμντοτ

86. Ἐπιγραφή

Ο Χ Ρ Α Υ Α
Σ N
Τ Ο
Η Σ
Σ Ο
Ν Ε Ω Α Ξ Ι

Ζητεῖται ἡ ἀνάγνωσις τῆς ἐπιγραφῆς ταύ

Ἐστάλη ἀπὸ τὸ Γαλανὸ Μαν

87—92. Μαγικὸν Γράμμα.

Τῇ προσθήκῃ ἑνὸς συμφώνου, πάντοτε αὐτοῦ, εἰς ἑκάστην τῶν κάτωθι λέξεων, ε μάτιαε ἄλλας τόσας:

ὁμάς, μένω, ἄκρος, πόρος, φάρος, αἰ

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Μάρκου Αὐρηλ

93. Ποικίλη Ἀκροστιχίς.

Τὸ πρῶτον γράμμα τῆς πρώτης τῶν τουμένων λέξεων, τὸ δεύτερον τῆς δευτέ τὸ τρίτον τῆς τρίτης καὶ οὕτω καθεξῆς ποτελοῦν νῆσον τοῦ Αἰγαίου:

1, Ἄνθος· 2, Θεά· 3, Καρπός· 4, Φ τοῦ Ἅδου· 5, Μεγαλόνησος· 6, Ἔντο

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἰωάννας Δ' Ἀ

94. Μικτόν.

ζ – υα – ζ – ια

Ἐστάλη ὑπὸ Γεωργ. Ἀν. Ἀστερ

95 Γρῖφος.

ιν X
ιν ιν X X
I 11 L
ιν ιν X X
ιν X

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἐλευθέρου Ἕλλη

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευματ. Ἀσκήσεων τοῦ φύλ'ου 1–

1. Βοήθεια (βοή, θεία.) — 2. Λύκος-φ — 3. Ἅδης-Ἄρης.

4. ΜΕ-ΝΕ-ΑΛ-ΟΣ
ΝΕ- Α -ΡΟΣ
ΑΛ-ΡΟΣ
ΟΣ

5. Ἤτο 37 ἐτῶν 6—8. 1, Ἔαινα (ΝΙΑ Ὑπάρχουν... Ὄνος (ΟΣΟΝ δεῖς...) 3, Λάμα ΜΑΛθεια...) — 9. ΙΠΠΙΑΣ (Ἴον, ἄΙ ἵπΠος, ΛάρΙσσα, Ὑμέναιος, ΠελίαΣ 10. Γελᾷ δ' ὁ μωρὸς κἂν τι μὴ γελοῖον 11. Εἰ θεοί τι δρῶσιν αἰσχρὸν οὐκ εἰσὶ — 12. Ἐν ἀρετῇ ἐνισχύου (ἐν αρ. ἔτη-ε Χίου.)

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Ὑποσχομαι ἀνταλλαγὴν ταχυδρομ. δε ρίων μ' ἐκεῖνον ἐκ τῆς παρέας καὶ *Δουκῆ Λάρα* ὅστις θὰ μὲ ἀναπα Ἐμπρὸς λοιπὸν τὰ λαγωνικά σας εἰς γέταν. Προσοχὴ μὴ πάθετε τὸ ρεζιλίκ κορδέλας. — *Θρανοσθεῖσα Καρδία.* (

Ἀνταλλάσσω ταχυδρομικὰ δελτάρια ταχόθεν. — Π. Γ. Γεροντίτης, Σίνα, 44, Ἀθῆναι. (

Γνωστοποιεῖται ὅτι ἱδρύθη λῃστοσυ ρία *Τσακιτζῆ Μεχμὲτ* καὶ Σιας, σχ ἔχουσα τὴν λῃστευσιν τῶν συνδρομητῶν Διαπλάσεως. (

Τυπογραφεῖον Π. Δ. ΠΕΤΡΑΚΟΥ, Ὁδὸς Σοφοκλέους 7, Στοὰ Πάππου.